

سيخوړمه

سمایل قاسمی

ټاماده کردن بو سایت:
محهمه دټه مین شاسه نه م

پیناسه: _____

ناو: سیخورمه

نووسه: سمایل قاسمی

وینہی رووبہرگ: شورش تاهی

پیتچن: نیک خوو

نیوہرۆك

۵	تەنز.....
۱۱	شیوہ و ئامرازەکانی تەنز.....
۳۴	قەیرانی ئەدەبی.....
۳۷	زانایانی ئەو سەردەمە.....
۴۲	دیوانی حافز و تەوژمی خەیاڵ.....
۴۸	تەنزیکە تاریخی.....
۵۵	زمانی ئۆردوو.....
۵۶	فیلناسی.....
۵۷	ژینامە.....
۵۸	غەزەلی حافز.....
۵۹	ھونەرمەند.....
۶۱	قەسیدە.....
۶۲	بانگەواز.....
۶۳	ھاوار.....
۶۴	بى سەوادى.....
۶۵	جوامیڤى.....
۶۶	دووور ئەندیش.....
۶۷	نامە بۆ نوینەر.....
۶۸	بزن و کتیب.....
۶۹	عەسرى شاعیر.....
۷۰	دزى ناشى.....

۷۱ Culture
۷۲ راز
۷۳ کی بہ رکی
۷۴ بہ ختہ و ہری
۷۵ نامہ
۷۶ وہ لام
۷۷ قسہ کہت بہ شہ کر دہ برم
۷۸ تذکرۃ الاصدقاء

تهنز

تهنز که وشهیه کی عاره بیه، له فهرهنگدا به مانای تانه و تهشهره و به یه کییک له شیوازه کانی دهر برینی مه بهست ده گوتری، که ویژهر به زمانیکی شیرن و بزای، به مه بهستی چاکسازی، له پهردهدا بابه تییک ده خاته بهر ره خنه. ته گهرچی زور جار پییکه نینی تهنز، بزیه کی تاله و به واتایه کی تر، کولی گریانه و نووسهر یا ویژهر، بهرگی پییکه نینی له بهر ده کا.

که واته تهنز، نه به تهنی گالتنه و جه فهنگه و نه تهوس و تانه، ههرچه ند وشه ی «تهوس» له بابهت بیژ و ماناوه زور شیوهی «تهنز» ده دا و ویده چی گورای وشه ی تهنز بی و له زمان خوینده واره عاره بی زانه کانه وه کاتی خوی ئاوه کیی زمانی کوردی بووبی و له باری بیژ کردنه وه ئه و ئالوگورهی به خویه وه دیبی.

جیاوازیی تهنز له گهل گالتنه ئه وه یه که گالتنه، تهنیا بو بزهی لیوه و ئامانجیکی تری نیه «به لام تهنز له گهل بزه و پییکه نین، ئامانجی چاکسازی تیدا و تهنیا بو پییکه نینی روت نیه. فهرقی تهنز و فریش له وه دایه که فرهاویشتن به پیچه وانهی تهنز، قسه ی سووک و نیو و نیتکه لی ههلدانی لایه نی بهر باسه بو سووکایه تی پی کردن، به لام تهنز تهنیا ره خنه له کرده وه چهوت و دزیوه کان ده گری و که سایه تیی لایهن ده پاریزی. ههروه ها جیاوازیی تهنز له گهل تهوس و تانه، له وه دایه که تهوس و تانه، لومه و ئیرادیکی رهق و قیناویه، که چی تهنز ههر وه کوو گومان، به زمانیکی شیرن و بزای ره خنه ده گری و گهنده لیه کان له پهردهدا دهس نیشان ده کا و له وه ره خنانه ش دا، ئامانجی چاکسازی، نهک شکاندنی لایه نی بهر ره خنه و بهس. به قه ولی یه کییک له تهنز نووسه فارسه کانی سهردهم: «تهنز له خه و رایه راندنی نوستووه به په لکی گول، نهک به چوماغ».

جیی ئامازهیه که تهنز و گالته و تهوس، گهلی جار ئه وهنده لیک نزیك ده بنه وه و تیکه ل ده بن که کیشانی سنووریک له نیوانیان دا، کاریکی دژواره و لیک هه لآواردنیان ئه سته مه. که ئه وهش ده گه پیتته وه سه ر ئه و راستیه، که ئه و بابه تانهش وه ک زۆربه ی باسه زهینیه کانی تر، ریژهیین و پیوه ری ناسینیان له لای کهسانیکی به بیرو پروا و فهرهنگی جیاوازه وه، یه ک نیه. هه لبهت بو دیاری کردنی ژانری ده قیک، ده بی نووسراوه که به خرپوتوونی له بهر چاو بگیری نه ک به ته نی کۆپله یا به شیکی هه لپراو له دهق.

دیاره ته نزیش وه ک دیارده کانی تری ویژه، هه لقلولوی بیر و هزری ئه و کۆمه له یه، که تییدا سه ره له ده دا و به واتایه کی تر ریشه ی تهنز له فهرهنگ و دابونه ریتی کۆمه ل دایه. هه ر بویه شه ته نزی دوو کۆمه لی لیک دوور له باری فهرهنگیه وه، جیاوازی بنه رتیان هه یه و ئه و کۆمه لگایانه ی کولتووریان له گه لمان جیاوازه، تام و چیژیکی ئه و تو له تهنزه کانیان ناکه یین و که متر وه بهر دلمان ده که ون. چون له دوو کولتووری جیادا عورف و عادهت و گه لی جار بایه خه کانیش هاوبهش نین و ته نانهت هه لده که وی بایه خه کان دژ به یه کتریش بن“ یانی ئه وه ی له کۆمه لگایه ک دا بایه خه، له وی تر دا وه ک دژه بایه خ سه یر ده کری.

بو ویینه ئه گه ر کابرایه کی سکا ته لهن دی چیروکیکی کوردی بخوینیته وه که کابرایه ک له قاوه خانه دا خو ی ده خا فلینی تا له به رام بهر هه والیکی دا ده ست بو گیرفانی نه با، رهنگه وه ک ته نزیك چیژی لی نه کا. چون دابونه ریتی وان له و جیگایه دا، له گه ل ئیمه جیاوازه.

دیسان ئه وهش جیا له و به شانیه ی تهنزه که له سه ر بناغه ی ویژه و فۆلکلۆری زمانی سه ره کی، یان ته نانهت له سه ر رینووسی زمانه که پیک دین و به قه ولی کوته نی: بو وه رگیپران مل ناده ن. که ئه و به شانیه تهنیا له و زمانه دا باری ته نزیان هه یه که پیی نووسراون و له وه رگیپران دا، محاله تهنزه که یان بمینی، مه گه ر زمانی دووه مه زۆر له زمانی هه وه ل نزیك بی و ئه و وشه و رستانه ی تهنزه که یان لی سازکراوه له هه ر دوو زمان دا هاوبهش بن“ که ئه وهش که م هه لده که وی.

بۆ وینە “مامۆستا حەقیقی رەحمەتی گێراوێتەوێه کە: «ماوەیهك بوو بەدوای قەبالەیه کی ملکی دا دەچوو مەحکەمە قازی عەلی (باوکی پیشەوا) و قەبالە کە نەدەدۆزرایەوێه. تا رۆژیک پیشەوای رەحمەتی هەوایی قەبالە کە لە باوکی پرسى و قازی عەلی گوتى: هەر لێی دەگەریم و نایبینمەوێه. پیشەوا فەرمووی: بابە! دەبێ بۆی بگەرێ، نابێ لێی بگەرێ!»

دیاره لە کوردی دا «لێ گەران» بە دوو مانای «بەدوودا گەران» و «وێشت گوی خستن»، ئیها مە و مانا کانیشی دژبەیه کن. بەلام بارتەقای ئەو وشەیه لە زمانیکى تردا ئەو تاییه تمەندیانەى نیه.

شیوازی تەنز زیاتر ئەو بابەتانه دەگرێتە خۆی کە دەسەلات یان دابونەریت ئیزنی دەربرینی راستەوخۆیان پێ نادا و تەنز نووس لە پەردەدا، ناراستەوخۆ دەیان درکینی و لە تەنگەژەدا، رێی دەر باز بوون بۆ خۆی دیلیتەوێه. هەر بۆیه ئەو کۆمەلگایانەى لە بارى داب و نەریتەوێه بەر بەسترن، بەو مانایەى کە عەیب و عار و رووبینی لە واندا پتره، مەیدانی تەنز نووسیان ئاوەلاتره (وەکوو ولاتانی خاوەن فەرھەنگی رۆژھەلاتی). هەر وەھا لەو ولاتانەى ئازادیی دەربرینی بیرورا کە مە، تەنز نووس دەتوانی بەشیک لەو بابەتانهى جەغزی سووریان لە دەورکی شراو، وەک هەوینی تەنزەکانی بە کاریان بێنی و لە پەردەدا بیاختە بەر رەخنە و تەنزى بە تامیان لێ بخولقیینی. کە ئەو دەرەتانه بۆ تەنز نووسی ولاتە ئازادەکان کە مەتر دەست دەدا (تەنزى سیاسى).

لە کوردەواری دا بەو پێیهى کە کۆمەلگاکە مان لادیی بوو و تەنانەت لەو پێش شارەکانیشمان زۆر بەیان جەماوەریان بە رادەیهک نەبوو کە خەلکە کە یە کتر نەناسن، داب و نەریتی پێشەرم و روودەربایەسى بەسەری دا زالە و دیاره لە هەلس و کەوت لە گەل ناسیاودا شەرم و رووبینی پتره “کە ئەو شەرم و رووبینیە بۆتە هۆی ئەوێ خەلک لە روویان هەلنەیه بەعزە بابەت و رەخنەیهک راستەوخۆ دەر برن، بەلکوو

له پەردەدا بیاندرکیئن. هەر بۆیە ئەگەر لەبەر باو نەبوونی پەخشان نووسین بە زمانی کوردی، تەنزی نووسراومان کەمە، بەلام نەزێلە و پەند و مەسەلی تەنزاویمان لە وێژە زارەکی دا زۆرە، کە ناراستەوخۆ و لە پەردەدا مەبەست دەدرکیئن. بۆ وێنە:

« کەری پینج قرانی هەر جاشکی دوو ریالی دەبی!»

بە هەلوا هەلوا، دەم شیرن نابێ!

ریوی بۆ خۆی لە کونەو نە دەچوو، هەژگەلێکیشی لە کلکی دەبەست!

هەرکەس کەر بی، ئیمە کورتانین! و...»

وێدەچی پێشینە میژوویی شیوازی تەنز، چی و لە شیوازی ئاسایی کەمتر نەبی. چون شاعیران و نووسەرانی رابردوو بەگشتی ئەگەر بابەتی سەر بە خوشیان بە تەنز نەگوتی، کەمتر وایە لە شوینەوارە ئاساییەکانیاندا بۆ زاخاوی میسک و بزە ییو، رەگە ی تەنزیان تی تاویشتی. بەلام دەکری بلین شیوازی تەنز، چ لە رابردوو و چ لە سەر دەمەدا، لە بەراورد لە گەل شیوازی ئاسایی، بارستایەکی کەمتری لە نووسراوەکان (چ شیعەر و چ پەخشان) بۆ خۆی تەرخان کردوو، کە ئەو رێژە هەر تاییەت بە زمانیکیش نیە و لە هەموو زمانەکاندا کە بەراوردی بکەین، بە هیندیک کەم و زیادەو هەر بەم جۆرە یە. دیارە هۆیەکانیشی دەگەرێتەو سەر ئەو ی کە شیوازی ئاسایی بۆ دەربڕینی هەموو مەبەستیک دەبی. بەلام هەموو بابەتیک ناخێتە چوارچێوە ی تەنزەو. بۆ وێنە چەمکیکی زانستی لە گەل شیوازی تەنز ناگونجی یاخود بابەتیک ی پرۆز، یان کۆستیک ی گەرە، لیدوانیان بە تەنز ناپەرەوایە، مەگەر بە وردبیینەو پیرۆزی بابەتە کە نەژاکێنری و لە کۆستەکانیشدا رەخنە بەرەو رووی هۆکارەکان بکریتەو. دوامینی ئەوانەش تەنز نووسین تاییەتەندی خۆی هە یە و هەموو ئەو کەسانە ی بە شیوازی ئاسایی دەنووسن، رەنگە نەتوانن لە شیوازی تەنزدا وەک نووسراوە ئاساییەکانیان سەرکەوتوو بن.

دیارە ئیستا شیوازی تەنز، چ لە باری خۆینەر و چ لە باری نووسینەو هە لە بەراورد لە گەل رابردوو، بەرەو گەشەسەندنە. کە یەکیک لە هۆیەکانی ئەو گەشە یە،

وهك هموو لایه نه كانی تری وئژه، زۆربوونی خویندهواره. ئیستا كه به پپچهوانه ی رابردوو، زۆربه ی خه لك خویندهواره“ هه ر به و پپیه ش سروشتیه لایه نگری ته نز چ بۆ نووسین و چ وهك خوینهر له رابردوو زیاتر بی. ههروه ها به دیهاتنی ته نزی رۆژنامه یی یه کیکی تر له هۆکاره كانی په ره گرتنی ته و شیوازه یه، چون له رابردوو دا له بهر نه بوونی رۆژنامه و گوڤار، ته ته نزه زاره کیانه ی كه له سه ره هه واله كانی رۆژانه ساز ده بوون، ده ره تانی بلا بوونه وه یان نه بوو و سه رده میان به سه رده چوو و هه ر له و ناوچه یه ی له دایك ده بوون، ده مردن و نه ده نووسرانه وه. به لام ئیستا به هۆی له ده ست دابوونی رۆژنامه، ته ته نزانه، كه بارستاشیان كه م نیه، ده نووسرینه وه و بلا وده بنه وه.

هه لبه ت ته گه ر شیوازی ته نز، ههروه كوو گوتمان له به راوهر د ده گه ل شیوازی ئاسایی دا به ره به سه ته و ته و پانتایی و ئاوه لاییه ی شیوازی ئاسایی نیه“ به لام له هه مبه ر ته و به ره به سه ته دا خاوه نی چه ند خالیکی تایبه ته كه له سه رووی شیوازی ئاساییه وه جیی ده كاته وه. ته و خالانه ش ته وانه ن:

۱- مانه وه ی پتر له زهین دا:

ته نز كه به زمانیکی شیرن و پپكه نینی ده گوتری، پتر له زهین دا ده مینیتته وه و ته نانه ت زۆر جار خه لك بابه ته ته نزه كان وهك نوكته یه ك بۆ یه كتر ده گپرنه وه. كه ته و شیرنی و په ره پیدانه له شیوازی ئاسایی دا نیه.

۲- پپخۆر به وه خته وه:

زۆربه ی چوارچپوه كانی ته نز كورت داده پپژرین و نیازیکی ته وتۆیان به پپشه کی و درپژدادری نیه. گه لی جار ته نزنووس به رسته یه ك یان دپره شیعریک مه به سه تی خو ی به باشی ده رده بری و کاتی خوینهری سه رقالی ته و سه رده مه كه متر ده گری و به و جۆره ده ست به وه خته وه ده گپری.

۳- ماندوو نه کردن:

چون شیوازی تهنز پیکه نینه و وهك شیوازی ئاسایی وشك نیه. خوینهر نه تهنیا له خویندنه وهی ماندوو نابی، به لکوو خویندنه وهی تهنز وهك ههسانه وهیهك له نووسراوه ئاساییه كان سهیر دهكا.

۴- کاریگه ریی پتر:

چون تهنز له گه ل گالته و پیکه نین تییکه له و راسته وخۆ و زهق ره خنه ناگری، لایه نی بهر ره خنه که متر لیی هه لده به زیته وه و لاده گری و، هاسانتر ره خنه كان ده سه لمینی.

۵- دهره تانی تایبته:

ههر چه ند تهنز له بابته پانتای باسه كان دا له شیوازی ئاسایی بهر ته سكتره، به لام به عزه بابته تیکی سیاسی و ته نانهت کولتووریش ههن، که له زۆر کۆمه لدا به زمانی ئاسایی باس کردنیان باسی سه ره و ته نیا به زمانی تهنز و له په رده دا دهره تانی باس کردنیان ههیه و ده کری بخرینه بهر ره خنه.

شيوه و نامرازه كاني تهنز

شيوازي تهنز به گشتي له سهر بناغهي گورپيني عادهت و باو پيكددي و به چهندين شيوه و كه ره سهي جوراوجور داده پيژري، كه له كورته تهنز هكاندا زورجار ته نيا كه ره سهيه ك كيفايهت ده كا“ به لام بو دارشتني تهنز ه دور و دريژه كان، وهك چيروك و رومان، كه ره سهي زياتر پيوسته و تا تهنز نووس له بابه ته كه يدا كه ره سهيه كي پتري له كار كردبي، تهنز كه ي پتهوتر ده بي.

هه لبت جيئي نامازيه كه ته گهر بابه تيكي ره خنه ي به نوميدى چاكسازي له پشته وه نه بي، به و كه ره سانه وه له خانه ي تهنزدا جي ناگري و به گالته يه كي شاراهه، يان تانه و ته شهري روت ده زمي دري.

ته و شيوه و كه ره سانه ي كه بو دارشتني تهنز به كارد ه برين، دووبه شن: به شيكيان له گهل ته و زمانه ي پي نووسراون يان ويژه و فولكلوره كه ي راسته وخو پيوه نديان هه يه و له وهر گيپراندا باري تهنزيان ده فه وتي، كه ژماره شيان كه م نيه، ههر بويه تهنز نووس تا له ويژه و فولكلوري زمانه كه ي تاگادارتر بي، له كار ه كاني دا سهر كه وتوتوره.

به شه كه ي تر، ته و شيوه و كه ره سانه ن كه راسته وخو له گهل زمان و ويژه پيوه نديان نيه و له وهر گيپراندا به پيچه وانه ي به شي هه وهل، باري تهنزيان كه متر ده فه وتي. مه گهر دابونه ريت و بايه خه كاني ناوه روكي تهنز كه، له زماني دووهه م دا له گهل زماني هه وهل جياواز بي.

ته لف) ته و شيوه و نامرازانه ي پيوه نديي راسته وخويان له گهل زمان و ويژه دا

هه يه:

۱- لاسايي: (Parody)

له و شيوه يه دا تهنز نووس له چوارچيوه ي شيعر، په خساني به نيوبانگ، به يت و گوراني يان ههر بابه تيكي ويژه و فولكلوري ناسراوي تر، ته نانه ت قالبه عورفيه كاني

وهك نامه و ئاگاداری، كهلك وهرده گری و مه بهستی خوئی له یه کیك لهو چوارچیوانه دا داده پێژی و چون چوارچیوه كه بو خوینه ر ئاشنایه و به ناوه رۆکیکی تره وه له گه لی راهاتوه، نه و نیوئاخه تازه یه، نااسایی ده نوینی و ته نزیکی شیرنی لی ده رده چی (له لاسایی شیعر دا کیش و قافیه ده پارێزری). بو وینه:

ئه لف) شیعر:

«جوگه له ی خوینه له ناو دیده یی گریانم دا

زۆر له میژه نیه هیچ ئانه له گیرفانم دا

من كه ده صوت نیه شوخی كه دلم بر فیینی

گوشت بز هات و به جاری سه ر و سامانم دا...

كه ماموستا هیدی لاسای نه و غه زه له ی نالیی كردۆته وه:

«جۆشش و تابه له نیو دیده یی گریانم دا

چ ته نووریكه له ته ندووریی توفانم دا...

(ب) بهیت: سه حه ر خانم كه گوشت قازه كه ی له سه هۆلدا نا له بهر هه لپرانی

ناواده ی كاره با، بوگه ن بووه، له سه ر کیش و قالبی بهیتی سوارۆ، ئاوا به قازه كه ی هه لده لی:

«... ده وه ره قازۆ به شقی خودا و ره سوولان

سووكه سه فه ریكت له به ره بو نیو یه خچالی

ره بی قازی من به دوور بی له ته شه نی

له كووژانه وه ی فریزه ری

له توانه وه ی سه هۆلی ده به ده نی ...»

(سروه ژماره، ۱۹، قازۆ، نه جمه د قازی)

(ج) گۆرانی: وهك نه و گۆرانیانه ی له به رنامه ته نزه كان دا له سه ر قالب و ئاههنگی

ئاوازه كوردیكان داده نرین. به لام ناوه رۆکیان ده گۆرن (نه و برگه یه نه گه ر بو

مه بهستیکی به رزی مرۆقایه تی نه بی، زه ره دی پتره له قازانج)

۲- هیئانه وهی پەند و مەسەل و شیعرە بە نیۆبانگە کان:

پەند و مەسەل و شیعرە ناسراوە کان، ئامرازگە لیکی ترن که تەنز نووس دەتوانی
راستە و خۆ، یان بە دەسکاریه کی که مەوه، لە جیی خۆی دا بیانھینی و مەبەستی بەوان
دەربری. هەلبەت ئەو برگەیه زیاتر بۆ تەنزی زارەکی یان تیزتیگرتن بە کار دەبری.

ئەلف) شیعر (بی دەسکاری): بۆ بەرپی کردنی دەسەلاتداریکی هەق کوژ، که خەلک
و خوا لە دەستی بە زالە بوون، دەکری بەو بەیتە ی نالی داخی لەسەر دل دانیی:
«هەرچەندە که عومری خزر و جامی جەمت بوو

چونکه ئەمەلت زۆره چ عومریکی که مت بوو»

ب) شیعر (بە دەسکاریه وه): بۆ که سیك که بەرژووەندی جەماوەر لە پینا و قازانجی
خۆی دا لە ژیر پی دەنی، ئەو شیعرە ی مامۆستا هیمن دەپییکی:
«چ سپلەن ئەو که سانه ی گورگە میشن

که لاک بۆ گورگی برسی راده کیشن»

ج) پەند و مەسەل: بۆ دەسەلاتداریکی که لە هەوه لئ کاره وه خەلکی لە
خەرکه مان ناوه، بەلام بۆ فریودان قەیس ی هەلدەرپیتی، ئەو پەندە جی دەگری:
«سالی خوش به بهاری را دیاره».

۳- قسه ی دووسەر:

لە کارکردنی قسه ی دووسەر، شیوه یه کی تره که تەنز نووس بە کاری دەبا و
قسه یه ک وا ده کا دوو مانای هەبی “یه کی روون و ئاسایی و ئەوی تر ون و هەلگری
باری ره خنه. ئامرازه کانیشی بریتین له: ئیهام، شیوه ئیهام، کینایه.

ئەلف) ئیهام: تەنز نووس لە نووسراوه که ی دا وشه یه ک به کاردینی که لەو
جینگه یه دا دوو مانای جیاواز ده گه یه نی و یه کیان ئاسایی و ئەویتر هەلگری ره خنه و
تەنزه. بۆ وینه:

«فەرق لە مابەین روبی خۆمائی و روبی کابان:

- روبی خوُمالی: سالی جاریک له مالان دروست ده کړی، ده چی له کووپه له و دفر و
تامانه وه و ههست و خوستی نامیني.

- روبی کابان: به قاعیده هه موو مانگان لایه کی مه هاباد سوور هه لده گپړی و چ
ولاتی ناهیلی».

(سروه، ژ ۱۸۰، فرق له مابهین، نه همه دی قازی)

(ب) شیوه ئیهام: له شیوه ئیهام دا، وشه ی مبهست له و جیگایه دا دوو مانای
نیه. یان باشتره بلین مانای داخوازی تهزنووسی نیه. به لام تهزنووس له
بارودوخیک دا نه و رسته یان شیعه دینی، که وشه که به هاسانی هه لگری مانای
داخوازی بی. بو وینه:

پوره به هار به سویند و تایت نه یهیشته وه کاکه همه ی برازای پروا و بونانی
نیوه رپوش به هه موو ده مایه خوی، ته شریفی له پیش داناوه. کاکه همه ش به و
شیعه ی نالی تهوسی داوتی و ده لی:
«ته شریفی نه و به هاره که دنیا ده کا نوی

دل چونکه میسلی خونچه یه بویه ده پشکوئی»

دیاره له و شیعه دا (ته شریف) به مانای گه وره کردن (هاتن) و خه لات، نه ک
تیکوشین“ به لام لی ره دا تیکوشینه که ی پوره به هاره و به س.

یان: ده لین کابرایه کی حوکومه تی تا قمیک خویند کاری سه رکونه ده کرد که ئیوه
هه مووتان دژی شوړشن. یه کیان وه لامی داوه، قوربان وا مه فهرموو، نه زقه زا
هه موومان خوازیاری شوړشین!

(ج) کینایه: کینایه، رسته، یان دهسته واژیه که به دوو مانا“ یه کی تاشکرا و
یه کی ون. هه ر بویه وه ک تا مرزیک له ته زدا بو مانا شاراوه که له کار ده کړی و له
کاتی پیویست دا بو هاشا ده بی. بو وینه:

کابرایه کی تاژاوه چی ده یگپړاوه که شه ویک له گه ل ره فیکیکي له ریدا بوون و باران
ته ری کردوون، ته ویش له په سیویک ناوری کردوته وه تا وشک بنه وه. له و ده خته دا

يه كئيك له حازران هه لئى دايه: جا قوربان توش بو خوت له ئاور كردنه وه دا وهستاي. (ئاور كردنه وه به ماناي ئاور هه لكردن، كينايه يه بو ئاژاوه گيړان).

۴- شيوه كينايه: ليږدها ئه و ئامرازه ي بو ته نز به كاردى، كينايه نيه، به لكوو نيوه ي پهنه و مهسهل، يان شيعريكي مه شهووره كه زوربه ي خه لك بيستويانه و به وتنى نيوه ي وته كه، نيوه كه ي ترى كه هه لگري تهوس و ره خنه يه، ديته بهر زهين. بو ويينه:

له كوړيكا دا كه باسى خه م و نار هه تى بو، دهوله مه نديكي له خوړازى ده يگوت: ئه مرؤ هيچ كاريك نيه به پوول نه كرى و ئه من به پيچه وانه ي ئيوه هيچ خه ميكم نيه. يه كئيك له حازران گوتى: «در اين دنيا كسى بي غم نباشد» (له و دنيا يه دا كه س بي خه م نيه) و كابراي له خوړازى بي دهنگ بو. چون ئه وه ميسراعى هه وه لئى به يتيكي مه شهووره كه بوته مهسهل و ميسراعى دووهه مى ئه وه يه:

«اگر باشد، بنى آدم نباشد!» (ئه گه ركوو هه بي، بنياده م نيه).

۵- شيوه ئاخافتنى تيپيكي تايبهت:

ته نزنووس ده توانى بو ده برينى مه به ستى، له شيوه ئاخافتنى تيپه ناسراوه كانى كو مه ل، وه كوو، عاره بي زانه كان، فه رهنگى زانه كان، په تى نووسه كان و پروپيژنان كه لك وه رده گرى و به لاسا كردنه وه يان بارى ته نز بدا به نووسراوه كه ي. بو ويينه:

ئه لف) پرو پيژنان: كچه كى بابانم ويان نه بوو، ئه و كور ه يان به چ مه رده ي برد. ره بى گولله ي گه رميان بو نازل بى. ره بى به تيرى نه به ديوه بن، ئه يه رپو له و كافرستانيه.

(ب) عاره بي زانه كان: مه عقوول نيه حوقوقى قاتي به ي شه عب له ته ريق جه رائيد ه وه ئيه مال كرى.

يان ئه و نوكته مه شهووره ي كه مه لايه ك تووشى شوانيكي شمشال ژهن ده بى و

ليى ده پرسى:

«یا راعی! تم سهوته چهزینه که لهو نهیهوه ساتیعه، به ته حرئیکی ته سابعه
یان هه ر خیلقه تیکی جیبیللیه؟!»

ج) فه رهنگی زانه کان: له سیستمیکی تووتالیتیه ردا که ئالترناتیقییک بو
ئه نیستیتوکان کۆنکریت نه کراوه... .

(هه لّبهت شیوهی برگی ب و ج، بیجگه له ته نزی ناوه پۆک، تانه یه کیشن له
نووسین و ئاخفتنی ئه و تپپانه که وته کانیا ن هیندهی وشه ی قه له می و ناموی بیگانه
تیدایه، که م کهس به باشی لیان حالّی ده بی).

٦- غه له ت نووسین:

غه له ت نووسین، که ره سه یه کی تری ته نزه، به و شیوه یه که ته نزنووس به ئانقه ست
وشه یه ک غه له ت ده نووسی، یان خود زاراهه، یا رسته ی نادروست له نووسراوه که ی
ده خا، یان رسته کان له سه ر شیواز و ریزمانی زمانیکی تر داده پیتزی و به و کاره ی تانه
له و که سانه دا ده دا که نووسراوه کانیا ن ئه و غه له تانه ی تیدایه. زۆر جاریش ته نزنووس
ئه و هه لّانه چه ندين جار دووپات ده کاته وه تا چاک له چاو بده ن و شوینی پیویست
له سه ر خویننه ر دانین. هه لّبهت و اباشتره نووسه ر له په نا ئه و هه لّه ئانقه ستانه دا،
نیشانه ی سه رسوورمان (!) دانّی تا باش بناسرینه وه و خویننه ری ناشی چه واشه
نه که ن. بو وینه:

« ئه گه ر مسوولمانه کان تام و مانای ژیا نیان زانیبا، به ره و یه کیه تی و هاو پشته ی
روویان ده نا! »

یان “ هه ر چوار ولاتان! به شه ر له گه ل ئیراق هه لّسان!

٧- ئاماره به چیرۆک و به سه رهاته مه شه ووره کان:

ته نزنووس ده توانی وه ک ئامرازیک له و چیرۆک و به سه رهاتانه که لک و هه رگری که
له نیو خه لک دا ناسراون و خویننه ران به لانی زۆره وه بیستوو یانه. به و شیوه یه که

دهقى چيرۆك و بهسه رهاته كه ناگيرپته وه، به لام به ئامازهيه كى كورت، چيرۆك و بهسه رهاته كه وهبیر خوینەر دینیتته وه و له پهرده دا، خوینەر له مهبهستی دهگهيه نی. بو وینه:

«خه لکه کهش نه یانته توانی مورشیدزاده کانیاں به درۆ بجه نه وه، ناچار بوون برپا به ﴿لێك له هه لادانی﴾ ههردوو لایان بکهن و ورده ورده تیگه یشتن ته مه بناغه ی بو شه و (کیشه له سه ر لیه ی مه لایه)».

(نووشته که ی ئامینه خان، بیکه نینی گه دا، هسه نی قزنجی)

۸- کایه به وشه و رسته:

کایه به وشه و رسته، که ره سه یه کی تری ته نه زه. که ته ننووس به ئال و گوپری پیتی وشه یه ک، گوپینی جه ختی سه ر برگه کانی وشه، له کار کردنی جیناس به تاییه ت جیناسی لیکدراو، یان گوپینی وشه ی رسته یه ک یا خود راوه ستان له جیگایه کی رسته دا، مهبهستی ده درکی نی و بز ه ده خاته سه ر لیو. به لام ته گه ر ئه و ئامرازه هونه رمه ندانه به کار نه یه یان زیده ره ویی تیدا بکری، ته نه زه که لوس ده کا و ده یکاته گالته جارپکی بی تام. بو وینه:

ئه لف) وشه: «فرق له مابهین روبی خو مالی و روبی کابان

روبی خو مالی: له گه وجه فره نگه دروست ده کری که به کوردی ده بیته باینجانی

سوور.

روبی کابان: له گه وجه فره نگه دروست ده کری که به کوردی نابیته باینجانی

سوور.»

(سروه، ژ ۱۸۰، فرق له مابهین، ئه جمه دی قازی)

ب) رسته: له کوپیک دا، کابرایه ک که گله یی هاتبو وه سه ر، پاکانه ی ده کرد و ده یگوت: تو خودا سالی پار خراپه یه کتان به منه وه دیوه؟ هاو کارکی له وه لام دا گوتی: پار، نا. (که به راوه ستان له بهینی وشه ی «پار» و «نا» و جه خت له سه ر وشه ی پار، گه یان دی که ته وسال به لی خراپه مان پیوه دیوی).

۹- شیوه خوازهی شاراه:

لیږدهدا تهنزنووس به ئانقهست وشهیهك كه تهوس و تانهی بو لایهنی بهرباس پیویه، له شیعر یان په‌ند و وتهیه کی مه‌شهور، ده‌گۆږی یان لای‌ده‌با. به‌لام بیسه‌ران به‌لانی زۆره‌وه وشه سه‌ره‌کیه‌که ده‌ناسنه‌وه و له زهینی خویان‌دا ساغی ده‌که‌نه‌وه. بو وینه:

له کۆږیکیی سه‌ره‌خۆشی‌دا، کابرایه‌کی حه‌یابه‌خۆ که له په‌نا سوویه‌که‌وه دانیشتبوو، دواي تاوئیک هه‌ستا رۆیی و یه‌کی بی‌چاو و روهی دمه‌وه‌ر، که دیار بو له‌گه‌ل کابرای گۆږین نا‌کۆکیی هه‌یه، گوتی: فلانه کهس هه‌ر من ده‌بینی، خۆ نا‌گۆږی و ده‌روا، ته‌وه له ترسی من له بن ته‌وه سوویه‌یه خزیبوو! کابرایه‌کی نوکته‌باز له کۆږه‌که‌دا گوتی: به‌لای قوربان! جا سه‌یر ته‌وه‌یه له ترسی تو په‌نای بو تاور بردوو. (که به‌پیی مه‌سه‌لی «له‌ترسی مار په‌نا بو تاور بردن» کابرای دمه‌وه‌ر به «مار» دانرا).

۱۰- پهلاری کویری:

ته‌وه شیویه له چیرۆک و چه‌له‌حانی‌دا به‌کاردی. به‌وجۆره‌ی که که‌سایه‌تی هه‌وه‌ل، شتیك ده‌لی که ئیهام یان کینایه‌یه، به‌لام به‌رامبه‌ره‌که‌ی به مانایه‌کی تر غه‌یری مه‌به‌ستی کابرای لی‌حالی ده‌بی و وه‌لام ده‌داته‌وه. که ته‌وه لی‌ک‌تینه‌گه‌یشتنه، پی‌که‌نینه و ته‌نزی لی‌ساز ده‌بی. بو وینه:

«سوڤی نامیق: یا شیخ که واسه، بیژه (تۆ فه‌رموو، ئیمه میاو)

مه‌لا جه‌لال ویستی سوڤی نامیق تی‌بگه‌یینی له روهی شیخ‌دا قسه‌ی وانه‌کا گوتی: سوڤی نامیق، ته‌مه مانای چی؟ سوڤی نامیق له‌به‌ر په‌رۆشی و په‌زاره‌ی خوی تی‌نه‌گه‌یشت مه‌لا جه‌لال مه‌به‌ستی چیه.

گوتی: «سالتیک له سه‌قز میوانی لالۆ هه‌واس بووم. شه‌و خیزانه‌که‌ی سینیی بو هاوردین، گۆشتاوی لی‌نابوو. نانمان تی‌ولسی. کتکه‌بۆر ده‌ستی کرد به میاو میاو. خاوه‌ن ماله‌که ته‌وه‌نده‌ی پاروهی بو هاویشته، کتکه‌بۆر قۆستیه‌وه و وازی له میاو

میاو نه دینا و نه بییشت نانه که مان بخوین. لالۆ هه واس سینیه که ی هه لگرت و نایه
به رده می کتکه بوور و گوتی: «که واسه، تو فه رموو، ئیمه میاوا!».

(خه ملی په موو، بیکنه نینی گه دا، حه سه نی قزلجی)

ب) ئەو شیوه و کهرسانه ی پیوه ندیی راسته و خو یان له گه ل زمان و ویژه دا
نیه:

۱- زهق کردنه وه:

زهق کردنه وه یه کیك له ئامرازه کانی ته نزه، که ویده چی له هه موان پتر له کار
کری. به و جووره ی که ته نزنووس ئەو لایه نانه ی ره خنه یان له سه ره، گه وره و بهرچاو
ده کاته وه و له دهس نیشان کردنیان دا زیده ره وی ده کا و به قه ولی کوته نی له کایه ک
کیویک ساز ده کا. بو وینه:

«بایه گانی دادگوسته ری، پهروه نده یه کی له پیش دانام ته ماشای که م. زورم
سه روبن کرد سه ره دهرم لی نه کرد. پیته کانی زورتر وه بزمار ده چون که له ته نیشیت
یه ک ریز کرابن و هیندیکیان که وتبن. کابرای بایه گان کوتی ئهم پهروه نده یه له زهمانی
هه خامه نیشیه کانه وه ماوه ته وه و تا ئیستا هه ر درێژه ی هه یه.»

(سروه ژ ۸، پهروه نده، ئه جمه دی قازی)

۲- درێژدادری و خو بواردن له باسی سه ره کی:

له و شیوه یه دا ته نزنووس به ئانقه ست به لاری دا ده روا و دوای هه رچه ند
رسته یه ک، بابه تیکی تر له وان دا ده کاته ده زما یه و باسه که درێژه ده دا و ته یر و توور
لیک ده داته وه، به لām ئەوه ی باسی نه کا مه به ستی دیاری کراوه. بو وینه:

مام حه سه ن کی بوو؟

ئه و مام حه سه نه خه لکی دئییه کی لای دارستان بوو، ئەو دارستانه ی لای
سه رده شت، که دارمازوو و بهرووه. ئاخو ئەو بهرووه ی له وی رهعه مه ل دی، بهرپی
ولاتانی ده ره وه ده کری، گوایه بو دهرمان له کاری ده کهن، جا باسی دهرمان کرا، به

خودای كاك مامه نديك لهو گوندهی ئيمه بوو، هەر لهو گيا و گژهی لای خوومان
دهرمانی دهگرته وه، هه مووی یه کاویهك بوو، به رحمة بی، تهویش مرد و
کورپه کانی ئیستا... (باسه كه هه روا درێژه ده درێ و تا دی له «مام حه سه ن») دوور
ده كه ویته وه.

۳- جی گۆرکی:

جی گۆرکی، یه کیکی تر له که ره سه کانی ته نزه که به گۆرینی جیی بایه خیک،
عورفیک یان بابه تیک پیک دی و تهو جی گۆرینه ده بیته هه وینی ته نزه و پیکه نین. بو
وینه:

ئه لف) بایه خ: «گروه بان ره زایی، ته وهی ده مینیتته وه بی ئیوه نایخوم، به لام له
حه وتوو یهك دا ته وه ﴿ئه ستاندنی دوو سه تمه ن به رتیل﴾ ده کری؟
حسین قولی (ژاندارم): بوچی نا کری؟ چار نیه، ئیمه که بووینه ته پیاوی ده ولت
ده بی زه حمة بکیشین».

(قورئان خویندن له جیاتی پاره ی به رتیل، پیکه نینی که دا، حه سه نی قزنجی)

ب) بابه ت: «شاشی هه ر ده رسیکی ده یخویند، هه وتوو یهك دووپاتی ده کرده وه تا
فییری بی. هه وتوو یهك تهو ده رسه ی دووپات ده کرده وه که: «قال الشیخ: جلد الکلب
لا یصلحه الدباغه» دوا ی هه وتوو یهك که چوو له لای مامۆستا که ی، گو تی: تهو
ده رسه بلێ. تا ته گه ر فییری بووی، ده رسیکی ترت پی بلیم. گو تی: «قال الکلب:
جلد الشیخ لا یصلحه الدباغه».

(رساله ی دلگشا، کلیات عبید زاکانی)

ج) عورف: «هه والئیر: سادراتی ناوچه ی ئیوه چیه؟

هاوو لاتی: ورکه نان، که وشه کۆن، روحه شکاو.»

(وتو ویژی کاریکاتۆرێکی برایانی قوردهیسی)

۴- تاریفی بهراوه ژوو:

لهو شیوهیه دا تهزنووس به زمانیک ئیراد له لایه نی بهر ره خنه ده گری، که له پیش دا پیمان وایه تاریفی ده کا. چون شه و شیوهیه ی ره خنه ی پی ده گری، شیوه ی تاریفه، نه ک ره خنه. بو وینه:

قسه یه کی مه شهووره ده لئین: «خودا هه لئاگری نه مدیوه نوئیزان بکا، به لام دیومه روژوان بخوا!»

۵- خو هه تله کردن:

لهو شیوهیه دا تهزنووس خوگیل ده کا و کهم و کووری، یان لایه نه خراپه کانی بابه تیك به زمانیک ته نزاوی دهس نیشان ده کا و وا ده نوینی که شه و کهم و کووری و گهنده لئانه ی به چاک زانیوه. بو وینه:

«عه زیز به پیکه نینه وه قسه ی کاک ره حیمی بری و گوتی: ته ری لی حالی بووه! بابه، خودا بیان پاریزی شه و لاوانه، هیئند باسه وادن، خو که سیان لی حالی نابی! شه وه هه مووی مایه ی سه وادی زوره.

(باقه بین، نه همه دی قازی)

۶- بهراوه رد:

لهو شیوه دا تهزنووس، بابه تیك یان دوو بابه تی وه کوو یه ک، له دوو شوین یا کاتی جیادا، بی هیچ لیکدانه وه یه ک بهراوه رد ده کا و جیاوازی نیوانیان به شیوه یه کی ته نزاوی بو خوینه ر ده رده که وی. بو وینه:

هه وال (۱): مان گرتوانی به رده م ته لاری پارله مانی فه رانسه، بو وت و ویژ و چاره سه ری گرفته که بیان بانگ کران.

هه وال (۲): پولیسی تاتارستان، مان گرتوانی به رده م ته لاری پارله مانی وه بهر شهق و باتووم دا.

۷- درکاندن مه بهست له پهراویندا:

لهو شیوهیه دا تهنزنووس باسیک دینیتته گۆری و له باسه سه ره کیه که دا نا، به لام له پهراویزی ته ودا جاروبار مه بهستی ده درکیننی. تهو شیوهیه زیاتر له گهل دریشژادری له کار ده کری. بو وینه:

«سالیکیان کوری که رمی دهسته برام هاته دووکانی، کوره فیلی بوو، بله بوریان پی ده گوت. به ره حمهت بی زوریش قوشمه و قسه خوش بوو. (ها؟ کی؟ تیدی تو کارت بهوهی نه بی چون مرد) هه و ده زانم ته لخانه، له سه کورسیه مه خمه ره که دانیشته. (کورسیه کان هه موو چه رم بوون. هه تاقه تهو به کهی مه خمه بوو، تهویش دواي تهوهی برام ناوای لی به سه ره هات، لام برد. چونکی چاوم به رای نه ده دا له ویی ببینم)». (عهینهک و سه معهک، مزگیننی، محمه دی ره مه زانی)

۸- به هه له بردنی خویننه ر:

به هه له بردنی خویننه ر که ره سه یه کی تری ته نزه، بهم شیوهیه که نووسه ر بابه تیک باس ده کا و زهینی خویننه ر بو لایهک ده با. به لام له به رده و امیی باسه که دا بو خویننه ر دهرده که وی که به هه له چوه و تهوهی چاوه پروانیی ده کرد، تووش نه بووه. بو وینه:

میرزا حه سه ن، لهو رۆژه وه که به چه پله ریزان له سه کورسیی شماره داریان دانا، هه تا تهو رۆژه ی به فیکه فیک هینایانه خواری، مالم هه قه شهو و رۆژ خه ریکی خزمهت بوو - هه لبهت به خزم و کهس و گیرفانی.

۹- که لک وهرگرتن له نه زیله:

گیرانه وهی نه زیله له جیی خوی دا، شیوهیه کی تره که تهنزنووس ده توانی بو دهرپینی ره خنه و مه بهست بی هیچ لیکنانه وه و دهسکاریهک که لکی لی وهرگری. بو وینه:

«کهریان بانگ ده کرد بیته سه رشایی

کهر هاواری کرد مالمی ویرانم

وا هه لئاپه رم سه رچوپیم ده نی

گۆرانیی خوشیش که متر ده زانم

به خوا ئه ترسم بکهن به ئاوکیش

یان باراشی باش بیته سه رشانم»

(بۆ کوردستان، مامۆستا ههژار)

۱۰- که لک وهرگرتن له باسه ئاساییه کان:

له و شیوهیه دا تهزنووس باسیکی ئاسایی دهگیریتیه وه و پیوهندیی ده داته وه به و

مه به سته ی دهیهه وی ده ریبری و به و جوړه ئامانجی خۆی ده پیکی. بۆ وینه:

«مام عه زیز: ... قسه کانی ئه و چه تیوه کاکمی کوشت. هه ر به زار خو شه

بیستنی ئه وه ی پیت بلین «کالیاره کۆن، تو له جیی باجی!»

جا بۆیه من ناویرم سه معه ک لی بدهم. با ئه وه ی گویم به جاری په کی که وتوو ه.

ده ترسم منیش شتیکی وا بیستم بیته مایه ی مه رگم.»

(عه ینه ک و سه معه ک، مزگینی، محمه دی ره مه زانی)

۱۱- دانانی نیوی نا ئاسایی و ته زراوی:

له کار کردنی نیوی نا ئاسایی، ئامرازیکی تره که ئه گه ر تانه یه کی ره خنه گرانه ی له

پشته وه بی، باری ته نز ده دا به نوو سراوه که. بۆ وینه:

«عه زیز: ئه تو بی به لابی زوو رویشتی، دوای هه قال (ئاسن و پولا)، هه قال

(گووراسن) و به دووی ئه ویش دا هه قال (بزمار) قسه یان کرد.»

(باقه یین، ئه حمه دی قازی)

۱۲- له کار کردنی قهید و ئاوه لئاوی نه گونجاو (رسته ی نا ئاسایی):

ئامرازیکی تری ته نز، له کار کردنی قهید و ئاوه لئاوی نه گونجاو و دروست کردنی

رسته ی نامۆیه. به جوړیک که وشه کان به ئاشکرا له چاو ده ده ن که نالیکن و له جیی

خویان دا نین و ده رده که وی که تانه یه کیان له پشته وه یه. بۆ وینه:

کاک ره حمه ت، به ره حمه ت بی، هه تا مرد، به شوغلی شه ریفی شه ی تانی و

شو فاری، ماندوونه ناسانه خه ریکی خزمه ت بوو.

۱۳- تانه‌ی شاراوه:

لهو شیوه‌یه‌دا ته‌نزنووس راسته‌وخۆ ره‌خنه‌ له لایه‌نی به‌ریاس ناگری، به‌لام ناوه‌رۆکی بابه‌ته‌که تانه‌یه‌کی له خۆی‌دا حه‌شار داوه‌ که لایه‌نی به‌ر ره‌خنه‌ ده‌گریته‌وه. بو وینه:

((ئه‌م، به‌ ره‌ئی تو ته‌له‌فریۆن خه‌لك فیری سه‌قافه‌ت ده‌كا؟

ئه‌و: ته‌بعه‌ن.

ئه‌م: چۆن چۆنی؟

ئه‌و: من خۆم ته‌جره‌به‌م هه‌یه‌... هه‌رسه‌عاتی ته‌له‌فریۆنه‌که داگیرسینن، من له‌ داخا ته‌چمه‌ ژوو‌ره‌که‌ی ته‌ودیه‌و ده‌ست ده‌که‌م به‌ کتیب خویندنه‌وه.))

(سیخورمه‌ ژ: ۵۸)

یان "کو‌ره‌ خو‌گه‌لانی دراوسی، میژووی ئیمه‌یان چه‌واشه‌ کردوه‌. سه‌د بریا فلانه‌که‌سی میژوونووسیش به‌ تو‌له‌ی خۆمان میژوویه‌کی بو‌گه‌لانی دراوسی نووسیا.

۱۴- ویردی زمان:

زۆرکه‌س عاده‌تیانه‌ له‌ قسه‌ کردن‌دا، وشه‌ یان زاراوه‌یه‌کی وه‌ک (مه‌سه‌لا، عه‌رزت ده‌که‌م، به‌راستی و...) په‌یتاپه‌یتا، به‌جی و نابه‌جی، دووپات ده‌که‌نه‌وه‌. ته‌نزنووس ده‌توانی بو‌ شیرن کردنی چیرۆک و ده‌مه‌ته‌قه‌، له‌و که‌ره‌سه‌یه‌ که‌لك وه‌رگری. به‌ تایبه‌ت کاتیك له‌ زمان تو‌یژه‌ ناسراوه‌کانی وه‌کوو: (تاینی، بازاری، له‌شکری و...) هه‌وه‌ ده‌دوی.

۱۵- خوازه‌ی شاراوه:

هه‌ر وه‌کوو ده‌زانین، له‌ خوازه‌ی شاراوه‌ (استعاره‌ی مکنیه‌) دا یه‌کیك له‌ تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی پی‌شوبه‌یئندراو له‌گه‌ل شو‌به‌یئندراو ده‌که‌وی و ئه‌و شو‌به‌اندنه‌ نا‌اشکرایه‌ش ده‌توانی وه‌ک که‌ره‌سه‌یه‌کی ته‌نز به‌کار بی. بو وینه:

((مام وه‌سمان له‌ کاتی نان‌کردن‌دا به‌سه‌ر ژنه‌کانه‌وه‌ راده‌وه‌ستی. گونتکه‌کان به‌ ده‌ست هه‌لده‌سه‌نگینی، بی‌توو هه‌ست بکا یه‌کیان تو‌زیك گه‌وره‌یه‌، هه‌لیده‌گری و به‌

دهنگیکی توورپهی گولانهوه به تامینی بووکی دهلی: «ته ماشای شه و نهنگوتکه می! و هلاهی به قهرا گوانی زارا سووری دایکت ده بی!»

(کابرایه کی ناوا، مزگینی، محمدهدی رهمه زانی)

۱۶- ته شبی و خوازه ی بهرچاو:

ته شبی و خوازه ی بهرچاویش له و کهره سانه ن که له ته نزدا به کار دین و ته گهر هونه رهمه ندانه هه لبرژیردین و به جی له کار کرین، بابه ته که شیرن و ته نزاوی ده کهن. بو وینه:

ئه لف) ته شبی: «کوشکی ئاغایی وه کوو کونده بووی گهرؤل به بهر بهر چوچکی دیی (سه رکهل) وه هه لنیشتبوو له هیندی جی پاساره ی بانه کان که وتبوونه خواره وه، له هیندی جیش داچورا بوون، ده تگوت ده می گزیری پیره له بهر کرپوساندنه وه ی تیسقانی پاش خوان و چه قه می زوری چند ساله له گه ل بیگارچییه کان ددانی تاق و واز که وتوو و شه می ماویشه ته وه خوار و خییچ بووه».

(بیهینه نه ما ناوی مه به، پیکه نینی گدا، حه سه نی قزلجی)

ب) خوازه ی بهرچاو: «به غدا وه کوو پیوازی توی توی وایه، شه وه ی به بهرچاوه وه یه تویی سه ره وه یه و شاره زابوونی ئاسانه، جاده یه و ته مبه ر و ته وه بری مه غازه یه، ﴿...﴾ ناوه روکی شه و پیوازه ش رواله تیکی هه یه که ناوی بازاره...»

(عاده تی بازار، پیکه نینی گدا، حه سه نی قزلجی)

۱۷- لاسا کردنه وه ی ته وساوی:

له و شیوه یه دا ته نزووس ده چی له قالبی لایه نی بهر ره خنه وه و به شیوازی شه و ده دی و به زمانیکی شیرن و ته نزاوی، کرده وه چه وته کانی زه ق ده کاته وه و لیلی له هه للا ده دا. بو وینه:

«ئه مجاره یان له نامه یه کا هه لوئیستی منت ویستبوو به رامبه ر به ره خنه گران و

شی کارانی شیعی ته م سه رده مه . زارخوش برا! به راستی ته مه سووژه یه کی نایابه .

من وهك ههر شاعیریکى ترا! به رادهیهك لهم بهرئیزانه دلپریم، ههر مهپرسه! جا تۆ
خوا ریگام بده له پیشدا کولکهى رهخنه و رهخنهگر ده رینیم، ئەنجا له نامهیهكى ترا
شى کارانت بۆ شى ده که مه وه!»

(سروه ژ ۱۴۱، نامه کانی شهنده بۆ شاعیریکى لاو، عهلى ئیسماعیلزاده)

۱۸- نیو دیر کردن به دژ:

ههروه کوو ده زانین ته زنووس زۆر جار به پیچه وانه وه ده دوی و مه به سستی خۆی
به راوه ژوو ده درکیینی. ههر بۆیه نیو دیر کردن به دژ، وهك ئامرازیکى سه ره کیی ته نز
دیته ئەژمار. بۆ وینه:

ئهو پالنه وانه بی وینه یه ههر ته قه ی تفهنگی بیست، کونه مشکى لى ببوو به
قه یسه رى.

که دیاره مه به ست له «پالنه وان»، «ترسه نۆک» ه.

۱۹- ههله ی سه رزاره کی:

ههله ی سه رزاره کی یه کیکی تر له ئامرازه کانی ته نزه، به وجۆره ی که ته زنووس،
وهك ئه وه ی ههله یهك بکا و خیرا راستی کاته وه، له پیشدا مه به سستی سه ره کیی
ده درکیینی و بی نیوپر داوا ی لى بوردن ده کا و ههله ئانقه سته که راست ده کاته وه
(ههلبهت ههله ی سه رزاره کی زیاتر له گه ل کایه به وشه کان له کار ده کری و زۆر
به کارهینانی ته نز ناشیرن ده کا).

بۆ وینه: جهرده کان! (ببوورن جهرده وانه کان) هیرشیان برده سه ر خه لکی گونده که
و تالانیان کردن.

۲۰- وهرچه رخان له ته نگه ژه دا:

یه کیکی تر له ئامرازه کانی ته نز، وهرچه رخان له قوناغی ناسک دایه. به و مانایه
که ته زنووس له زمان که سایه تی کانه وه له جیگایه کی ته سته م دا، به لیزانی و به په له
باسه که ده گوپی و زیره کانه خۆی له کیشه که ده ربازده کا. که ئهو وهرچه رخانه، بۆ
خوینهر شیرن و چاوه پروانه کراوه.

بۆ وینه:

«میرزا (که داخی عه ولای له دلدا بوو): شوکور باوکی نه ماوه، ته گینا بی گه نمیش ده یهینایه سه ما.
کوئخا عه ولای تیگه یشت مه بهستی میرزا ته وه یه باوکی عه ولای ره عیهت بوو.
ته گهر بایه ته ویشی به دهردی ره عیهته کانی دیکه ده برد. گوتی: من نمک به حه رام
نیم. تاغام چۆنی پی خوش بی واده که م.
میرزا که زانیسی قسه ده گاته ناسکی، گوتی: تاغا حه ز ده کا ته مائی بۆ
بدۆزیته وه».

(تاغا وه جاخی رۆشنه، پیکه نینی گه دا، حه سه نی قۆلجی)

۲۱- وه سه ر ته له په راندن:

وه سه ر ته له په راندنی خۆه لکیش و فیشال باز (له چیرۆک و به سه رهات دا)
یه کیکی تر له و که ره سانه یه که بۆ ته نز له کار ده کری. به و جۆره ی که، به پیچه وانیه
وه رچه رخان له ته نگه ژه دا، به ئانقه ست بارودۆ خیکی و ده ره خسی نری که که سایه تی
فیشال باز به ته له وه بی و به درۆی زه ق و ئاشکرا، به زمانی خۆی له خۆی له قاو دا و
ده روونی وه ده رخوا. بۆ وینه:

«میرزا ره حمانی بانه یی له ناو قسان دا له شیخ نه حمه دینی پرسی: هه ژاری ئاوالته
له کوئیه؟

گوتی: ده لئین له بیاره یه. بریا به اتبایه ته ئیره، ئای چه ند بۆی به تاسه وه م!
ده ستی کرد به حیکایهت گیارانه وه ی هه وئه تی گهرمی خۆی و من (هه ژار) که چه ند
سال پیکه وه مان خوئیندوه.

میرزا گوتی: سوئید بخۆ که درۆ ناکه ی! شیخ نه حمه دین قوت بوو، ته ماشایه کی
منی کرد و گوتی، ناکا ته وه هه و بی، به خوا نه مدیوه، به لام خوشم ده وی!»،
(چیشتی مجبور، مامۆستا هه ژار)

۲۲- لیكدانهوهی دلخواز:

لهو شیوهیهدا تهنزنووس مانای بهیتیک شیعر بیان پهنند و مهسهلیک، بهکهیفی
خوی لیكدهداتهوه و ئهوه مهبهستهی دهیههوی دهریبری، له مل شیعر و مهسهلهکهی
دهپهستیوی. بو وینه:

((لهو رۆژه که دوور بوتهوه سایهت لهسهری من

سووتاوه له تاوت هه موو جان و جگهری من))

(وهفایی)

مانا و لیكدانهوه: ئهوه بهیتیه شیعره که پهپهوهی دیوانی وهفایی بووه، لهراستی دا
فری بهسهر وهفاییهوه نیه و هی شاعیریکی هاوچهرخیتی که دواي چهند سال خزمهت
به دهولتهتی قهجهریکان و دلی خهلك و خوا له خو کردن، وهك مشکی نیو خیگه، به
پهرویهکی تهپر کلکیان گرتوه و فرییان داوه. جا کابرای گۆرین بهو شیعره سکالای
ناردوه بو ئاغای پیشووی تا بهشکم ئهوه خاویه، دووباره رایگرهوه و به نانی
پیشخانه چاوی روون بیتهوه.

۲۳- ره مز:

لهو شیوهیهدا که زیاتر بو تهنزی سیاسی له کار ده کری، تهنزنووس راستهوخو
لایهنی بهر رهخنه نیودیر ناکا و به پوالت رووداویک به زه مان بیان شوینیکی
دوورهوه دهلکینی، یاخود باس و لایهنهکان، به جوړیک دهگۆری که به ئاشکرا
نه ناسرینهوه. به لام نیشانه گهلیک به دهستهوه دها که بزانی مه بهستی چیه و دهلی
چی. بو وینه:

دهگیرنهوه له زه مانای نادرشای هه وشاردا، کاتییک ئه مر کرا خهلك نوینهر
ههلبژیرن، لهو زابوله کابرایهک ده می هیناپیش که: خه لکینه! ئه من نهوهی
رۆسته می دهستانم و چیه ههژدیها و دیوم کوشتوون و هه وخانم برپوه و... ئه وهندهی
به خو هه لکوت تا خه لکی خوشه کرد و کهوته سه ر خوانی هه شته م.

۲۴- عوزر له قه باعهت خراپتر:

جاری وایه ته زنووس له زمان که سایه تیه که وه پاساو بو خه تایهک دینیتته وه، به لام ههروهک له نیوه که یه پرا دهرده که وی، به جیی ته وهی کاره که چاک بکا، خراپتری ده کا که بیستنی وه لامی له و جوړه بو خوینهر شیرن و پیکه نینیه و وهک که ره سه یه کی ته نز ده ژمیردری. ههروهها جاری واشه له زمان تاکیک یا چهند که س، زنجیرله مه پاساو دینیتته وه و جار له گه ل جار کاره که خراپتر ده کا، که شیوه ته نزیکی شیرین و هونه رمه ندانه ی لی ساز ده بی ته گهر ره خنه گرانه بی. بو وینه:

«(باوک: کورپی باوکم واشوکور بووی به شازده سال، یه عنی ئیتر منال نی. به قوریانت بم تاگات له ره فیقی خراپ بی» فییری جگهره کیشانت نه که ن.
کور: نا بابه گیان مه ترسه. دوو ساله ته رکم کردووه.»

(سیخورمه ژ. ۵۸)

یان: (بروانه چیرۆکی کورپی خوشناوتهی و ده زگیرانه که ی له بهری کویه ل ۵۹-۵۷، بهرگی سیپهم، رشتهی مرواری، عه لاته ددینی سه ججادی).

۲۵- کوی نالیک:

کۆکردنه وهی چند دیاردهی نالیک که پیوه ندیان پیکه وه نیه، یان دانانی نابه جیی شتییک، که ره سه یه کی تره که بو ته نزاوی کردنی بابهت که لکی لی وه رده گیری. بو وینه:
«(مام وه سمان که نانی، نان هاسایی له عه ولاده کانی به چاوه، ههر که چاوهش دینه تاوایی و موسیقا ده ژهنن، ته وهی پوولی له گیرفانی دایه له نیویان دا بهشی ده کا و زور جار به وهش سوکنایی نایه چاوه شه کان بانگیشتن ده کا.»

(کابرایه کی تاوا، مزگینی، محمدهدی ره مه زانی)

یان: ده لئین کابرایه کی پیواز فروش له خالیکیی پشکنین گیرابوو“ دوا ی پارانه وه یه کی زور که ئیزنیان دا بروا، کابرای خه جلاو له خویشیان تای ته رازوکه ی پرکردبوو له پیواز و فهرمووی چه کداره کانی ده کرد.

۲۶- بهراوردی نابه جی.

گهلی جار بهراوردی نابه جی و هك ههلهیه کی زهق ده بیته هه وینی ته نز و پیکنین. بهو شهرتهی ئه و بابه تانهی بهراورد ده کرین به روالته لیك نزیك و له راستی دا جیاوازیی بنه رته تیان هه بی. بۆ وینه:

ده گینه وه ده لئین کابرایهك چوه لای سولتان مه حمود. سولتان لئی پرسی مریشك کوئی خوشه؟ گوتی: پیسته کهی. سولتان فه رمانی دا سه د دیناریان دایه. کابرا دوستیکی بوو ته ماح گرتی و بهو پیودانه رووی له باره گای پادشا کرد و سولتانی تیگه یاند بۆچی هاتوه. ئینجا سولتان مه حمود له وی پرسی که ل کوئی خوشه؟ کابرا به قیاسی وه لآمی دوسته کهی، گوتی: پیسته کهی و به جیی خه لات به شهق وه دریان نا.

۲۷- وه لآمی بی وه لآم:

وه لآمی بی وه لآم، شیوهیهك جواب دانه وهیه که لایه نی بهرپرسیار هه ر له پرسیری کابرا بۆ به لگه ی وه لآمه که ی که لک و هرده گری و وه لآمیکی ئه وه نده قورس و قایمی پرسیاره ته وسایه که ده داته وه که ره ت بوونه وه ی بۆ نیه. ئه و شیوه وه لآمه ته گه ر تانهیه کی ره خنه گرانه ی له پشته وه بی. ته نزی لی ساز ده بی. بۆ وینه:

((کابرایه کی ده و له مهندی ترزلی بی چاو و روو تووشی مه لایه کی خیل ده بی و ده لئ: ماموستا! راسته ده لئین پیای خیل یهك به دوو ده بین: مه لا ده لئ: به لئ وایه، کابرا ده پرس: چون؟ ده لئ: ئه وه تا تو دوو پیته هیه)) که چی من به چواری ده بینم)).

(رشته ی مرواری، بهرگی یه کهم، عه لاته ددین سه ججادی)

۲۸- هوکاری نابه جی:

هوکاری نابه جی ئامرازیکی تری ته نزه، بهو شیوهیه که له بارته قای پرسیاریک دا، وه لآمیك ده دریته وه که هیچ په یوه ندی به پرسیاره که وه نیه و بهو جوړه کابرای

به پرسیار به ئاماژیه کی ته وساوی پرسیار کهر تیده گه یه نی که وه لآمه که ی روون و ئاشکرایه. بو وینه:

مه شهووره ده ئین: ئه ری فلانه کهس له سه ر چی گیراوه؟
لایه نی به رامبه ری: له سه ر نوژی به یانی! له قسان به یانیان زوو هه لده ستا بو
نوژی!

۲۹- تیز تی گرتن:

تیز تی گرتن شیوه یه کی ته نزه که ته نزووس به شیخ له قسه، یان نووسراوه ی لایه نی به رامبه ری دهس نیشان ده کا و به زمانیکی شیرن تانوتی لیده دا. شه رتیش نیه ئه و تانه یه هه ر نووسه ری و ته که بگریته وه و ده کری ئه و قسه یه بگریته به هانه یه ک بو ره خنه له لایه نیکی تر. بو وینه:

له وتوویتیکی له سیروان دا: ((سه باره ت به شیعی ئه و دیویش ده توانم بلیم کاتیکی به ختیار عه لی و کهسانی تر فه لسه فه بفیچقیننه شیعه وه.

- عه لی ئیسماعیل زاده: فیچقاندن! ئه مه یه په تای ئه ده بی کوردی.

(مه هاباد، ژ ۲۹)

((پشوو ی کوردستانی نوی: ئه و کوره ی چه ز به سووراو و سپیاو ده کا.

سیخورمه: که سویند ئه خوا ئه لی به سه ری زاواکه مان)) (سیخورمه، ژ ۶۵).

هه وال: به ره مه می سپیایی کوردستان، له ولاتانی ده ر و جیرانی زیاتره.

- وه لآ ئه وه بویه ماستاو که ری وا چاکمان لی هه لده که وی.

یان، ده ئین: کابرایه ک کورپکی دوازه سالانی له گه ل خویشانده ران رایپچه کی

زیندان درابوو و خه به ریان دایه که: کوره که ت گیراوه.

گوتی: ئای دنیا! ئه وه نه مردم و دیم ئیمه ش تیمان دا هه لکه وی. ئه وه چه سه نی

کورم له سه ر سیاسه ت گیراوه.

۳۰- ئاكامى بهراوه ژوو:

ئاكامى بهراوه ژوو كهرهسه يه كى ترى ته نزه بهو جوړه ي كه له كوټايى باسه كه دا نه تهنيا كه سايه تيبى به رباس به ئاكام ناگا، بهلكوو له وهى هه شه ده بى. ته نزنووس زور جار نه و ئامرازه وهك تاكه كهرهسه يه كه له كوټايى چيروك دا به كار ده با. بو وينه:

«كوسه چوو بو ريش، سمىلى دنا».

بى گومان نه و شيوه و ئامرازانه ي باس كران، سه رجه م شيوه و كهرهسه كانى ته نزنين و زورى تر هه ن كه وه بهر زهين نه هاتوون و له قه لاهم كه وتوون. هه روه ها ته نزيش وهك هه موو هونه ريكي تر به رده وام له گه شه و پيشكه وتن دا يه و له وه به دواش ته نزنووسان نوپكاريى تيدا ده كهن و بى شك شيوه و كهرهسه ي تر دادينن.

سەرچاوهی نمونەکان:

۱. زاکانی، عبید "کلیات عبید زاکانی، تهران، انتشارات زوار، چاپ دوم، ۱۳۴۳.
۲. نالی "دیوانی نالی، به‌غدا، کۆری زانیاری، ۱۹۷۶.
۳. وه‌فایی "دیوانی وه‌فایی، ئینتشاراتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییووبی .
۴. سه‌ججادی، عه‌لاه‌ددین "رشته‌ی مرواری، ؟، به‌رگی یه‌که‌م، ۱۹۵۷.
۵. سه‌ججادی، عه‌لاه‌ددین "رشته‌ی مرواری، سه‌قز، محمه‌دی، به‌رگی سه‌یه‌م، ۱۹۵۸.
۶. قزلیجی، حه‌سه‌ن "پیکه‌نینی گه‌دا، به‌غدا، چاپخانه‌ی علاو، چاپی دووه‌م، ۱۹۸۵.ز.
۷. هه‌ژار "بۆ کوردستان، تاران، جه‌واهیری، چاپی سه‌یه‌م، ۱۳۵۸.
۸. هه‌ژار "چیشتی مجبور، پاریس، چاپی یه‌که‌م، ۱۹۷۷.
۹. هیمن "نالهی جودایی، مه‌هاباد، چاپه‌مه‌نی سه‌یدیان، چاپی پینجه‌م.
۱۰. حیسامی، خالد (هیدی) "کاروانی خه‌یال، سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییووبی. چاپی یه‌که‌م، ۱۳۶۴.
۱۱. قازی، ئه‌حمه‌د، باقه‌بین، چاپی یه‌که‌م، ۱۳۶۰.
۱۲. ره‌مه‌زانی، محمه‌د "مزگینی، سه‌قز، ئینتشاراتی محمه‌دی، چاپی یه‌که‌م، ۱۳۷۷.
۱۳. ده‌وره‌ی گۆقاری سروده.
۱۴. ده‌وره‌ی گۆقاری سیخورمه.
۱۵. ده‌وره‌ی گۆقاری مه‌هاباد.
۱۶. کاریکاتۆره‌کانی برایینی قورده‌یشی.

قهیرانی ئەدەبی

ئەو رۆژانە، بە داخەوێ کۆری شاعیرانی لاوی کوردستان، بۆ هەلبژاردنی نیوی کلک پەریو* (نازناوی پێشوو و تەخەلوسی هەرە پێشوو) تووشی تەنگ و چەلەمە و گیروگرفتییکی لە دوو نەهاتوو بوون و نیوی کلک پەریو، بە تەسەلی بە هەمووی ئەو خۆشەویستانە راناگا و زۆرجار چەند شاعیری بەستەزمان مەجبوور دەبن، بە شەریکی لە نیوی کلک پەریو کەلک وەرگرن، کە ئەوەش دەبێتە هۆی تیکەڵ بوونی شاکارە ئەدەبیەکان و بۆی هەیه بەعزە شاعیری ئەبەر ئەو هۆیە، شیعریان کورپە گۆی بی و ئاوەکیی دیوانی قەت چاپ نەبینی شاعیریکی تر بی و بەو جۆرە زەرەر و زیانی قورسی مەعنەویان لی بکەوی، کە زەرەدی مائی لە حاندی پووشیکە و هەرگیز قەرەبوو نابێتەو.

رەنگە هیئیدی ئینسانی بەدبینی بەرچاو تەنگ، بلین: جا خۆ زۆربەیی ئەو کەسانەیی لە حەول و دەولی هەلبژاردنی نیوی کلک پەریودان، هیشتا شیعیریکیان دانەناوێ "فارس کوتەنی: با لە پێشدا برایه تیان بسەلمینن، جا دوایه داوای میرات بکەن.

ئەو برادەرانی کە ئەو قسەیه دەوشن، زۆر لان. چون "ئایا بەننا بی کەمچە و مائە مائی بۆ ساز دەبی؟! پالە بی داس و مەلەغان دروینەیی پی دەکری؟! راوچی بی تاجی و تولە نیچیری پی دەگیری؟ بی شک نا" دەی شاعیری بەستە زمان بی نیوی کلک پەریو چۆن شاعر بەهۆنیتهو؟! دیارە شتی وا قەت ناگونجی" چون بە برۆای من نیوی کلک پەریو (کە هیئیدی بە روالەت و یژەوان رخنەیی لی دەگرن و دەلین «ناوی

كلكپراو» دروسته چون مهوزون تره و من له جيى خوى دا وه لاميان ده ده مهوه) سهره كى ترين كهره سهى شاعيره و بو شيعردانان له تبع و زهوق و ئيستيعداد و بههره و مهعلوومات و تهنانهت له نانى شهو و پيلاوى روژيش واجب تره.

جا ئيستا كه گرينگيى تهو مهبهسته مان بو روون بووه، من به ئهركى سهر شانى خوم زانيوه، بو رزگار كردنى تهو شاعيره زهحمهت كيشانه لهو تهنگ و چه له مهيه و كو تايبى هينان بهو قهيرانه ته ده بيه، تهو ندهى له توانام دايه ههول بدهم” كه بهرهمى ههول و تيكوشانم چهند پيشنياريكه ئاراستهى! تهو خوشه ويستانهى ده كه م و هيوادارم ره چاو كردنيان، دهرمانى تهو دهرده كوژهندهيه بى و چاره سهرى تهو گرفته گه ورهيه بكا و گرى پووچكهى تهو ماشهره ئالوزاوه بكاتوه و، تهو بهسته زمانانه چيدى دهردى بى نيوى نه كيشن.

پيشنياره كان:

۱- شاعيره خوشه ويسته كان بو ههلبژاردنى نيوى كلك پهريو، خويان له پاوانى هيچ جه غزيك دا نه بهستنه وه و له ههر وشهيه كى قامووس گرتيى، بريتى له: زيندوو و مردوو، دار و دهو، گول و گيا، كو و نو و ... بى دله پراوكى كه لك وهرگرن. به قهولى زورابى سپيرى قه له به له كه چى له كو تر كه متره؟ چ عهيبكى ههيه بو وينه تهو وشهيه، كه ته زهزا زوريش ره سهن و له زاران خوشه، نيوى كلك پهريوى چهند شاعيرى ناسك خه يال بى: (ماموستا قه له به له كه).

۲- ته گهر چهند شاعير پيكه وه ههزيان له نيويكى كلك پهريو بوو، هيچ ئيرادى نيه، ده كرى به هاوبه شى كه لكى لى وهرگرن به لام به ريز نيشانه حيساييه كانى پريم و زيگونت و تيبه رزيان له سه ر دانين. بو وينه: ماموستا خوله ميش پريم، ماموستا

بربەند زيگۆنت، مامۆستا داپلۇخواو تىببەرز. (قسەى خۆمان بى برېكىيان لە خارىجى دەچن و دەكرى بەو جۆره لافى جىهانى بوونىشيان پىوه لىدەى).

۳- پاشگرى شارى شاعىره كه وهك ژماره لىزگەى ئوتومبىل، بە دووى نىوه كلك پەرىوه كاندا بنووسن. بەو جۆره ئەگەر نىو و نىشانەى شاعىرى دوو شارىش يەك بن، بە نىوى شارە كاندا لىك ھەلداو ئىزىن. بۆ نمونە: مامۆستا تۆز و خۆل پرىمى بانە، مامۆستا تۆز و خۆل پرىمى بۆكان، مامۆستا كەرتەشى زيگۆنتى مەھاباد، مامۆستا كەرتەشى زيگۆنتى مەرىوان و ...

وئىدەچى بە رەچاوكردنى ئەو پىشنىارانەش، دىسان كەمايەسىي نىوى كلك پەرىو، بۆ شاعىره لاوه خۆشەويستە كان بە تەواوى چارەسەر نەكرى و ئەو بەستە زمانانە ھەروا ھەلۆھدا و بى دەرەتان بىننەو. جا لىرەدا بە دەرەتەى دەزانم لە تەواوى بنكە و رىكخراو ھەرھەنگى - ئەدەبىيە كانى دنيا، بە تايبەت بنكە نىونە تەو ھىيە كان، لە ھەموان زياتر رىكخراوى بەرپىزى بۆنسكو، داوا بكەم كە بە ناردنى نىوى كلك پەرىو بە رادەى پىويست، شاعىرانى لاوى ولاتە كەمان يارمەتى بدەن و نەھىلن ئەدەب و وئىژەى نەتەو ھىيەكى رەسەنى مېژوووى قسر بىننەتەو ھەروا بە فېرۆ لە ناو بچى.

۱۳۷۶

* نىوى كلك پەرىو، بە بەراو ھەردى «ئەستىرەى كلك دار» داندراو ھە و ئامازە ھىيە كە بۆ خزمەتى بەرچاوى ئەو ئازىزانە، كە ئەوانىش، خودا توفىقىيان بدا، بۆ خۇيان لە ئاسمانى وئىژە و ئەدەبى نەتەو ھە كەياندا، ئەستىرە ھىيەكى پىشنگدارن.

زانايانى ئەو سەردەمە

ئىمەي كورد ھەرچەند لەبەر سىياسەتى شوومى پاشايەتى، لە رابردوودا دەرەتانی ئەو ھەمان نەبوو ئەو جۆرەي پيويستە خزمەتى زمانە کەمان بکەين، بەختە وەرانی بە ھەول و تىكۆشانی چەند زانا و کەلە شاعىرى بلىمەتى ھەلکەوتوو، لەو دوايىدا توانیومانە تا رادەيەکی زۆر ئەو دواکەوتنە قەرەبوو بکەينەو و ئەدەبى خۆمان بگەيەننە گەلانی پيشکەتوو و تەنەت لە ھىندى بواردا، رچەشکين بين و ھەپشيشيان بکەوين.

يە کىک لەو زانا و بلىمەتانەي ئەو ئەرکە قورسەيان لەسەر شان بوو و بەو چەند سائە کارى چەند سەدەيان کردوو و خەلکى ئەمەگناس ھەتا ھەتايە لە بىريان ناکا و ميژووى ويژە بە شانازيەو ھەلپەرەکانى بە نيوى پىروزيان دەرپازينيئەو، کاک مستەفای ئىلخانىزادە، ھەرگىرى پالەوان فسفس و نووسەرى ئاشەوانە.

من ليەدا ناتوانم ئەو جۆرەي پيويستە خزمەتى ئەو بەريزە بە دنيای ئەدەبيات باس بکەم. بۆيەش دەليم دنيای ئەدەبيات، چون ھىندە تينووى خزمەتە، بە زمانى کوردى ئۆخزنى لە دل نەگەر او و پەلامارى زمانى دراوسىکانيشى داو و لەوانيشدا شوينەواری بەجى ماو. ھەر ھەما ئەو مامۆستايە خوئى بە تەنيا لقيكى ئەدەبەو نەبەستوتەو و لەھەموو بەشيكدا دەسەلاتى خوئى نواندوو.

جا ھەرچەند بە ھۆى بەربلاويى خزمەتى ئەو بەريزە بە دنيای ئەدەبيات، ناساندنى لە توانى منى بى دەسەلاتدا نيە و ئەگەر لە تواناشم دابا لەو وتارەدا جيى نەدەبوو و کۆليكى قاقەزى كيلۆى چوارسەت و پەنجائەمنى دەويست، ديسان دەبيتە سپلەيى خوئى لى ببويرم و باسى نەکەم. منيش لە بەر ئەو بە پيى توانام بە قەولى

کوتهنی له خانوی خشتیک و له ههشتان مشتیک لی دهخمه بهر چاو، که هیوادارم بیته سهرهتایهک بو ناساندنی ئەو ئەدیبه بهرپیره و قهلهم به دهستانی خوشهویست بو پرکردنهوی ئەو کهلینه ههراوه له ئەدهبی کوردی دا ههول بدەن و پتری بناسینن:

ژمارهی کتیبه چاپ کراوهکانی ئەو هیژایه، ههه چهند ناگاته ژمارهی کتیبهکانی ماموستا بورهکهیی، بهلام له شوینهوارهکانی محمهد زهکهریای رازی گهلی زیاتره (که میژوو نووسانی بهرپرز، ماموستایان تهوهککولی و فارووقی، لهبهه ئەوهی کوری زهکهریا یهک دوو جار به کوردستاندا هامووشوی بهغدای کردووه، به سویند وکهلامهلاوه رهش دهبنهوه و سی به سی تهلاق فری دهدهن که کورده و و دهلین: شۆرتهی «رازی» به مانای خهکی شاری «رهی» نیه. بهلکوو چون کورد بوونی خوی شاردۆتهوه و ئەو رازهی لای کهس نهدرکاندووه بهو نیوه نیوبانگی دهکردووه).

ههروهها من هههگیز ناتوانم بو کتیبه رهنگاورهنگه ئەدهبییهکانی ماموستا ئیلخانیزاده نرخیک دیاری بکهه. چون رۆژ به رۆژ پلهی تهوهپروروم دهشته سهه و قاقهز گران دهبی. جا لیتهدا زۆر به کورتی و به شیوهیهکی گشتی باسی ئەو بابتهه جوړاو جوړه ئەدهبیانه دهکهه که ئەو ماموستایه ههولی بو داوون و شوینهواری لی بهجی هیشتون.

قهلهمی رهنگینی ئەو هیژایه له چیرۆک نووسیشدا ههه وهه وههگیرانی! کتیبهکان، گهلی شاکاری به نرخی خولقاندووه و بمانهوی و نهمانهوی خوی به سهه و یژه و ئەدبدا سهپاندووه و توانا و دهسهلاتی خوشی چهپاندووه. بو وینه قهلهمی سیحراویی ئەو بهرپیره له ئاشهوان و پالهوان فسفسدا کاریکی کردووه که زۆربهی خهک لهبهه نیوبانگی بهربلاویان، وهه «نهسیمی شومال» بهدووی نیوی نووسهردا دهیانلکینن. ئەوههش دیاره ئەو پههری سهههکهوتوویی ئەو شاعیره دهگهیهنی له چیرۆک و وههگیراندا. ههروهها ئەو بهرپیره له وههگیرانی بابتهه ئەدهبی و نائهدهبییهکاندا، له باری بارستاوه دهستیکی بالای ههیه و به یهکین له وههگیره پرکارهکانی سهدهی

بیستم دیته ئەژمار و کتیبخانەکانی بە ھەرگیپراوە فارسی بە کوردی و کوردی بە فارسیەکانی تەپ داوہ و زۆر جار تەنانەت کتیبیکی لە فارسیەوہ کردۆتە کوردی و سەر لە نوێ کوردیکە ی کردۆتەوہ فارسی، کە ئەوہش داھینانیکە یەگجارجوانە و دیارە لە پێش وی دا کەس فکری بۆی نەچووہ و ھەر خۆی لەو بوارەدا رچەشکین و پێشەنگە. جا ھیوادارام ھەرگیپرانێ خۆشەویست لەمەو دوا، نەبوونی کتیبی باش نەکەنە بیانوو و بە شیو و ھەرد دانەوہی کتیبە ھەرگیپراوەکان، تا ھەر زەمانیک پێویست بێ دەتوانن خۆیان خەریک کەن.

ئەو ھەرگیپرە پرکارە لە ھەرگیپراندا سەرھاپی باری ئەدەبی، لە باری ئینسانیشەوہ خزمەتیکە گەلی بەرچاوی کردووہ و بە تیکەلاو کردنی ریزمانی کوردی و فارسی، بۆتە ھۆی لیک نزیك بوونەوہی پتری ئەو دوو زمانە رەسەنە میژوووییە کە جیی خۆی بوو لەبەر ئەو کارە، جایزە ی (ناشتیی ئەدەب) ی نۆییلی بدەنی و ئەگەر تا ئیستاش نەیانداوہتی، خۆ بە خۆیەتیان لی کردووہ و ھەقیان خواردووہ.

ھەر ھەھا بۆ ناساندنی نرخێ ھەرگیپراوەکانی ئەو بەرپزە، بە تاییەت چیرۆکەکانی «عەزیزی نەسین»، ئەو ھەندە بەسە کە دەنگۆیە دەلین: عەزیزی نەسین لە داخان دیقی کرد. چون چیرۆکەکانی ئەو بە زمانی تورکی ئیستامبولی، ھەک ھەرگیپراوە کوردی و فارسیەکانی کاک مستەفا برەویان نەبوو. (شایانی باسە بەختەوہرانە مامۆستا ئیلخان زادە ئەو رۆژانە ھەرھەنگی تورکی ئیستامبولی بە کوردی دەنووسی - لە رووی ھەرگیپرانێ تورکی بە فارسی - و بۆی ھەییە تا ئەو وتارە چاپ دەبی، ئەو ھەرھەنگە ی وی بە چاپی سی و چواریش بگا. ئیشەللا).

ئەو بەرپزە، خودا توفیقی بدا و بی چاوینی بی، جگە لە چیرۆک و ھەرگیپران، لە بواری شیعەر و شاعیریشدا کەلە شاعیریکە بەرچاوە و خزمەتی یەگجارجوگەوہری لی رووداوە. ئەو شاعیرە دلسۆزە، خزمەتیکە وای بە دنیای شیعەر بە گشتی و بە تاییەت شیعری کوردی کردووہ، کە نە لە سەرھەتای ژبانی ئادەمیزادەوہ تا ئەمڕۆ

كەس كوردووێه و نەهەتا دنیا دنیا بێ كەس خزمەتی وای پێ دەكری“ چون ئەگەر نیما لە فارساندا خۆی لە دەست قافیە و بەرابەریی بڕگەكان رزگار كرد، مامۆستا ئیلخانی زاده بەوپەڕی لە خۆرادیوی و لیزانیهوه، كۆت و زنجیری وەزنی لە مل شیعر دامالیوه و خۆی لە جەغزی بەرتەسكى ماناشدا نەهیشتۆتەوه و بەو داهینانە جوانە شۆرشێكى گەورەى لە ئەدەبیاتدا پێك هێناوه و خۆی لە دنیای شیعر و ئەدەبدا نەمرکردووه.

ئەوانەى باسمان كرد هەموو بە نرخ و جیی ریزن، بەلام بە براوى من هیچى ناگەنە فەرھەنگ و خودئاموز نووسیی ئەو مامۆستا بەرپۆزە“ كە لەو بوارەدا گەلى كاری كوردوون كارستان و پێموايه ئەوەندەى شەو و شەونخوونى لەسەر كیشاون كە ئەگەر بە كیلۆ دووكەلى چراشى نەخواردبى، بێ شك گەلى جار پسوولە برقى وای بو هاتوو كە چەند بەرابەرى داھاتی كتیبەكانى بووه (ئەوھش بەلگەيەك بو دمبەست كردنى ئەو كەسانەى دەلین كاك مستەفا بو تەماحى دنیایە كتیبان دەنووسى و مەبەستى خزمەت نیه).

من لیژەدا باسى خودئاموزە كوردیەكەى ناكەم كە سەتى نەوەتى خەلك بە خویندەوێهى فیری كوردی بوون و لە كام كویرە دى لاپەرە، پیریژنیک نابینی بەرگیكى بە دەستەو نەبى و بە دەم تەشى رستەووە متالای نەكا“ بەلكوو دەمەهوى باسى ئەو خودئاموزە تورکیە بكەم كە بو هەموو كەس لە بەرگی رۆژ و نانی شەو واجبترە و جیی خۆیەتى هەموو مالیك بە پێى سەر بیکرن و بیکەنە نوشتەى باغەل و لە سەفەر و حەزەردا رەفیقى گیانى گیانیان بى و سەعاتیک لە خۆیانى دوور نەخەنەوه و بەھانە نەگرن كە ئەو كابرا كەرە كوردە تورکیى لە كوئى زانیوه؟ و لە شك دابن“ بلێى هەلە و پەلەى كەلەى تیدانەبى؟ نا، من پێموايه قەلەمى ئەو هیژایە مۆجزدیە و دەس بو هەر كاریكى بەرى بە هاسانى بە دەستیەوه دى و ئەگەر بە جیی خودئاموز و فەرھەنگى توركى، بیههوى دەست لە خودئاموز و فەرھەنگى ئەلمانى و رووسیش

بوەشىنى، ھىچ جىگى شىك و گومان نىە وەكوو فەرھەنگە توركيە كە تىياندا سەردەكەوى“ با پىتىكىش رووسى و ئەلمانىي نەخوئىندىي.

رەنگە بلىن باشە خودئامووزى توركى بە كارى چىمان دى؟ و بو چمانە؟ برايان بى ئىنساف مەبن! برايان زەحمەتى خەلك بى بايەخ مەكەن و بە فېرۆى مەدەن! برايان ئەدىب و ويژەوانە خۆمالىيە كان بە كەم مەگرن و بە چاوى سووك تەماشايان مەكەن! بو تا ئەو مامۆستايە ئەو فەرھەنگە كامىلە و ئەو خودئامووزە توركيەى نەنوسىبوو كامتان دەوزانى، «يوورم يەسەن» بە ماندوونەبىنى دەلىن بەو زمانە و «نەوار نەيۆخ»، چاك و خوشيى عەجەمانە؟ نا كلاوى خوتان بکەنە قازى و لە دىن لامەدەن، كىھاتان دەوزانى، قامك لە چاوى من رۆكەن!

بهراوه ردیکی (زانستی - ئه ده بی) ی

دیوانی حافز و تهوژمی خه یال

خواجه حافز، خودا قهبری پرکا له نوور، شاعیریکی گه وره بوو، یه گجار گه وره “ گه وره تر له وهی ئیمه بیری لی ده کهینه وه. ته نانهت به نه زه ری شه خسی خۆم، هیئدیك جار له غه زه لدا، وه پیش مامۆستا ئاسۆش که وتوه. ئه وه نده ی گل له سه ر قه بری حافزه، سه د ئه وه نده عه مری ئاسۆ بی.

رهنگه دوای بلاو بوونه وهی ئه و وتاره، زۆریه ی هه ره زۆری ره خنه گران هور و ژم بکه نه سه ر و به نووکی قه له م و ته وس و تانه چاوم بکوئن، که: ئه و فتوایه ت بو داوه و پپی کافر بووی و به لایه کم به سه ر بینن، سنه یی به سه ر بو ره که یی نه هیئابی و قازی ئه و ده رده ی به حامیدی نه دابی. به لام من باکم نیه “ چون هیچ قسه یه ک بی به لگه ناکه م و بو هه موو ئه و ئازیزانه وه لام هه یه.

ره خنه گران رهنگه هه وه ل ره خنه یه کی بیگرن و مامۆستا ئاسۆ پی له ژوو رووی حافزه وه دانین، ئه وه بی که مامۆستا ئاسۆ له زۆریه ی شیعه ره کانی دا مه دحی دۆست و ره فیقانی کردووه و ئه وانی به و کاره ی هه تا هه تایه له لاپه ره ی میژوودا هیشتۆ ته وه “ کاریکی به داخه وه خواجه حافز خۆی لی بواردووه و ره خنه گران ئه وه ده که نه به لگه ی ئه مه گ نه ناسی و سپله یی خواجه حافز، ده ره هق به دۆست و هه والانی و ده لپن ئه وه نیشانه ی دل ره قی و بی هه ستیی خواجه حافزی ره حمه تیه.

برایان، به پروای من ته گه ر له و بواره دا خواجه حافز که مته ر خه میی کردووه، جپی لۆمه نیه و نا کرئ له به ر ئه و ئیراده - هه ر چه ند به ئیرادیکی یه گجار گه وره شی ده زانم - دیوانه خشپیلانه که ی تووو پر هه لده یین و تووک و نزای لی بکه یین. نا “ حافز که ئه و کاره ی نه کردووه، رهنگه دۆست و هاوالانی شیایوی پی هه لکو تن نه بووبن “ دهنه مالم هه قه ئه و حافزه به هه سته ی من بیناسم، در یغیی نه ده کرد. بو وینه یه کیك له پاشا کانی سه رده می به نیوی ((شیخ بوو ئیسحاقی ئینجوو))، که به شاهیدی میژوو

پاشایه کی عادل و دادپهروهه بووه و له گهلا حافز دوستایه تیه کی نزیکه بووه و به دست «تالی موزه ففهر» ی زۆردار، ناپیاوانه له ناو چووه، له دیوانه که ی خواجه دا غه زه لیکه به سۆزی پی هه لکوتراوه.

رهنگه هیئدیك کهس بلین: بۆ خواجه حافز، به سه رهاتی خۆی، به قه ولی فه رهنگیه کان، (Auto Biography) له سه رهتای دیوانه که ی نه نووسیوه. ئەو کاره ی مامۆستا ئاسۆ، بۆ پرکردنه وه ی ئەو که لینه هه راوه له ئەده بی کوردی دا، دلسۆزانه زه جمه تی کیشاوه و ئەنجامی داوه.

من پیم وایه حافز لیره ش دا تاوانی نیه. چون ئەو له کاتی ژیانیه دا شاعیریه کی ئاوه ها ناسراو نه بووه که خه لک تینووی خویندنه وه ی به سه رهاتی بن و بیان هه وی بزانه له کو ی له دایک بووه و کو پی کییه و ته مه نی چه نده و چ کاره یه و ده ر و جیرانی کین و... یا خود له ژیانیه دا خاله لیکه ی وا به رچاوی شک نه بردووه که شیایوی نووسین بی. دهنای گومان ئەویش به سه رهاتی خۆی (Auto Biography) ده نووسی.

هیئدیك کهس ره خنه له حافز ده گرن که: بۆچی له کاتی ژیانیه دا وه ک مامۆستا ئاسۆ، شیعه کانی کو نه کردۆه ته وه تا له فهوتان رزگاربان کا و نه هیلی به له ناو چوونیان ئەده بی گه له که ی لاواز بی.

خۆشه وستان، من پیم وایه حافز له و بواره ش دا تاوانبار نیه. چون ئەو نرخه شیعه کانی نه زانیوه و پی وانه بووه هیئنده جوان و شیرین و نایابن، خه لک ده یانکه نه نوقلی مه جلیس و دیوه خانان. بۆ به لگه ته نانه ت له کو تایی غه زه لیکه دا، شیعه ی خۆی به شیعه ی «خواجوری کرمانی» شوبه اندووه، که دیاره نیشانه ی ئەوه یه حافز نه یزانیوه شیعه کانی ئاوا بایی دارن تا کو یان کاته وه.

هیئدیك کهس ره خنه له حافز ده گرن که: به زیندی سه ر شیعه کانی نه داوه به خه تاتان، تا به خه تی جوانی نه سه ته علیق، که به بووکی خه ته ئیسلامیه کان نیوبانگی ده رکردووه، بیان نووسنه وه، ئەو کاره ی مامۆستا ئاسۆ، دلسۆزانه هه ولی بۆ داوه و شیعه کانی سه د هیئنده پی جوان تر کردووه.

برایان، ئەووەلەن خەتی نەستەعلیق نزیکەیی دووسەت سالّ دواى حافز بەدی هاتوو. دوامینی ئەوەش ئەگەر حافز شیعرەکانی نەداوە بە شیۆه خەتەکانی باوی ئەو زەمان بیاننوسنەوه، دیسان دەگەریتەوه سەر بیخەبەر بوون لە بایه‌خی شیعرەکانی و دیارە نەیزانیوه چ خەزینەیه‌کی نایافتی بۆ نەتەوه‌که‌ی وەسەر یەك ناوه تا شایى پێی بی و بە دەوری دا بی و تیف‌تیفەیی بدا و بیرازینیتەوه.

هیندیك له ره‌خه‌گران ده‌لێن: بۆ خواجه حافز نەدەچوو لە لای وینەگەرێك، وینەیه‌کی بکیشیتەوه تا «مخ‌مەدی گولەندام»، دواى کۆ کردنەوه‌ی شیعرەکانی، رووبەرگ و لاپەرەیی هەوێ دێوانە‌که‌ی پێ برازینیتەوه و خەلك له دینی روخساری بیبەری نەبن» ئەو کارەیی مامۆستا ئاسۆ بە دلێکی ئاوه‌لاوه کردووێه‌تی.

برایان، خۆ سەرده‌می حافز وەکوو ئیستە نەبووه، هەر شارەیی و تەنانه‌ت هەر گەرە‌که‌ی شەش هەوت وینەگەری تێدابی. ئەو دەم وینەگەر تەنیا لە چین و ماچینان بووه و رەنگه حافز دەستی پێ رانه‌گەشتی. جا یا لەبەر ئەوه بووه که حافز زۆر خانەگی بووه و لە مالى دوور نە‌که‌وتۆتەوه، یا خەرچی سەفەری نەبووه، یان پەیه‌ندی دیپلۆماتیکی دەولەتی ئالی موزەفەر دەگەل بلووکى رۆژه‌لآت ناکۆک بووه و ویزای چین و ماچینانی بۆ وەر‌نه‌گیراوه. یان ئەگەر دەستیشی پێ راگەشتی، وێدەچی حافز پیاویکی رووبازاری نەبووبی و پێی خۆش نەبووبی وینە‌که‌ی بلاو بیته‌وه، که ئەو مەسەله‌یه تا ئیستا له تاریکی دا ماوه و روون نەبوته‌وه.

ئەوه هۆی که‌متەر خەمیی حافز، بەلام مامۆستا ئاسۆش لەو بواره‌دا بی تاوان نیه. چون ئەم‌رۆ سەرده‌می حافز نیه و وینەگر و کەرەسه‌ی وینە‌کیشی به پێی فیلانە و بۆ وەدەست هینانیشی کاله و گۆچاوی ئاسنی ناوی. که‌چی ئەو بەرێزه چرووکیی به خەرچ داوه و بۆ کتیبیکی سەت و چل و پینج لاپەرەیی، تەنیا دوو وینە‌ی چاپ کردوو. که به بروای من ئەگەر هەوسەت ئەکسیشی پێ زۆره و دەلی خەرچ زۆر هەل‌ده‌گری، دەبوو لانی که‌م لاپەرەیی چوار ئەکسی لی چاپ کردبایه «که به داخه‌وه

نهی کردووہ. جا من پیموایه ته گهر ئیمهش لیی خوش بین، بی شک بهرہی داہاتوو
لہبەر ئه و کہ متهرخه میه نایبه خشی.

هیئندیکی تر له رهخنه گران ده لئین: له غهزه کانی مامۆستا ئاسۆدا
جوانکاریگه لیک کراوه که له دیوانی حافظدا نه دیتراوه. ئه وان ده لئین: دیوانی حافظ،
«چز و خز»ی بو ده مان لی وه گیر ناکه وی. ئه و برایانه راست ده کهن، به لام با
ئه وه شمان له بهر چاو بی که شیعی حافز سه ده ی هه شته م کوتراون و شیعی مامۆستا
ئاسۆ سه ده ی چارده «دیاره شیعیش وه ک هه موو به شه کانی تری هونه ر، هه ر دی و
به ره و پیشه وه ده چی و هه لسه نگاندنی شیعیک ده گهل شیعی شه شسه ت سال له وه
پیش به پیوه ریکی به رابه ر، درووست نیه. سه ره رای ئه وه ش، به چی را دیاره حافزیش
شیعی ئاوا جوانی نه کوتبی و کو نه کرابیته وه و ون بووبی؟ یان شاعیریک! لیی زه وت
کردبی؟ ئیمه له تاریکی داین. خودا عالمه.

هیئندیک کهس رهخنه له حافز ده گرن که: میژوو و شوینی کوتنی شیعه کانی
دیاری نه کردووہ. ئه و کاره ی مامۆستا ئاسۆ بو سوودی توژکارانی بهرہی داہاتوو
ئه ده ب و وێژهی گه له که مان، وشیارانه ئه نجامی داوه.

برایان خواجه حافزی کلۆل ته گهر ئه و کاره ی نه کردووہ، جیی لۆمه نیه و هه قمان
نیه لووتی لی بادین و به تاوانباری بزاین. چون ئه وده م وه ک ئیستا دیاری کردنی
شوین و میژوو له دایک بوونی شیعی باو نه بووه و شاعیران زیاتر وه دووی عیرفان و
سۆفیگه ری که وتوون و هیئنده به تهنگ ئه ده بی نه ته وه که یانه وه نه بوون و نه یانزانیوه،
مه علوم نه بوونی شوین و میژوو شاکاریک، چ زه بریکی کاریگه ر له په یکه ری
ئه ده بی نه ته وه که یان ده دا. ته گه ر چی له و بواره دا مامۆستا ئاسۆش که متهرخه میی
به خه رج داوه و ته نیا به نووسینی رۆژی کوتنی شیعی و شار یا گوندیک که تی دا
کوتوویه تی، کیفایه تی کردووہ. که به برپای من ده بوو بو تۆمار کردنی زه مان،
ئه گه ر سانیه وئانیه ی هاتنی شیعه کانیشی نه ده نووسی، لانی که م سه عات و
ده قیقه که ی تۆمار کردبا و هه روه ها له نووسینی شوینی کوتنی شیعه کاندان، گه پرک

و کۆلان و ژماره کاشی و دیوی نووسینی ئەوانی دیاری نەکردوووە کە ئەوە بە کەلینیکی بەرچاو دەزانم لە ئەدەبی کوردیدا، چون لە داھاتوودا دەبێتە ھۆی سەرلیشواویی وێژەیی گەلە کەمان و زەرەر و زیانی قورسی قەرەبوو نابێتەو.

ھیندیک کەس دەلێن، مامۆستا ئاسۆ لە ماوەی پازدە - بیست ساڵ شاعیری دا، بە قەت پەنجای سالی حافز، شیعری کوتوووە و ئەوە دەکەن بە لگەیی پاراوتر بوونی زمان و زەوقی مامۆستا ئاسۆ لە حافز.

برایان من ھەرگیز ئینکاری ئەوە ناکەم کە لە ھەموو بەشیکی ھونەردا دەست بالایی دەست ھەیە. بە تاییبەت لەو بەشانی زگمەک و خودادادین. غایەتییکی من ھۆی ئەوە کە خواجە حافز وەک مامۆستا ئاسۆ پەر شیعری و دم پارا و نیە، لەو ھەو دەزانم، کە لە سەردەمی وی دا رۆژنامە و گوڤار، کە ھاندەریکی بە ھیزی ئەدەبێن، وەک ئیستا زۆر و زەوھند نەبوو. ئەو دەم تەنیا گوڤاریک لە شیراز دەرچوووە کە ئەویش زۆری لاپەرەکانی بە شیعری «شاشوجاع» و شاعیرە دەرباریەکانی دەور و پشتی رەش دەبوو و حافز سالی و سالی شیعریکی بۆ چاپ نەدەبوو. تەنانەت لەبەر ئەو بی مەیلیە، ماوەی چەند سالی ئەسەرەتای دەرچوونی گوڤارە کە دا لییان زیز ببوو و ھەر شیعری بۆ نەدەناردن.

ھیندیک کەس دەلێن: بۆ حافز بە زیندی سەر نیویکی وەک کتیبە بە نرخە کەیی * مامۆستا ئاسۆ (تەوژمی خەیاڵ) خۆش و دلرپینی بۆ دیوانە کەیی دانەدەنا. چون (دیوان) نیویکی گشتیە و دیوانی فلانە کەس، وەک بانگ کردنی کەسیک وایە کە پێی بلێن: کوری فلانە کەس و نابێتە نیوی تاییبەتی.

ئەو برا خۆشەویستانەیی کە ئەو رەخنەییە لە حافز دەگرن، دەبی ئەو ھیان لەبەر چاوی بی کە سەردەمی حافز، ھیشتا کتیبە کەیی «مامۆستا ھیدی» چاپ نەبوو.

ھیندیک رەخنەگری وردبێن دەلێن: حافز لە شیعری عەرەبیەکانی دا نازناوی جیای نیە «کەچی مامۆستا ئاسۆ بۆ شیعری فارسیەکانی، ناسناوە کەیی وەرگیپراوە و کردووێتە (افق). ھەر ھەھا دەلێن: حافز تەنیا لە ئاخری غەزەلەکانی دا ناسناوی

هیناوه، کهچی مامۆستا ئاسۆ له دواى هه‌موو جوړه شیعریک به ئه‌رکی سه‌رشانی
 خۆی زانیوه، شیعره‌که به نازناو برازییته‌وه و ئه‌وه‌یان له حافظدا به ئیراد گرتوه.
 له وه‌لامی ئه‌و به‌ریزانهدا ده‌بی بلیم: له حاند قسه‌ی هه‌ق ئه‌ستۆم که‌چه.
 له کۆتایی‌دا، قسه‌هه‌زاره و دوانی به‌کاره. من به‌ش به‌حالی خۆم، هه‌موو
 عالم لۆمه‌م کا و به‌بی‌زه‌وقم له‌قه‌له‌م‌دا، هه‌ر شیعری حافظم پی له شیعری مامۆستا
 ئاسۆ خۆشته‌ه. ئه‌وه‌ش برۆای خۆمه و برۆای که‌سیش ئایه‌تی قورعان نیه و بۆی هه‌یه
 راست بی‌یان چه‌وت. ئیوه‌ش که‌یفی خۆتانه.

جوژه‌ردانی ٧٦.

٧

\$ کتیبه‌که بایی دووسه‌تمه‌نی عه‌له‌ن ته‌واوه و ئه‌گه‌ر ده‌ست فرۆشان ده‌یدهن به‌ په‌نجا تمه‌ن، بۆ
 بوژاندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی و به‌ریبه‌ره‌کانی ده‌گه‌ل گرانفرۆشییه و به‌س.

ته نزیکی تاریخی

له میژ بوو له خویندنه وهی سر وه ته ره بجوم “خه ته خرپنه کهی چاوی نازار ده دام، به وت و ویژه کۆپیه پوچه له کانی دلّم له بووره وه ده چوو و شیوه کاریه شل و شه ویقه کانیم سارد و بی گیان ده هاته بهرچاو و وه بهر دلّم نه ده که وتن و له وه هه موه کاریکاتوره کۆپینی و ئاوه رۆیییه و هرهز بجوم و بیژم هه لده ستا. (ئاخر بو مه گهر دنیا چ گیر و گرفتی تری تیدانیه که کاکای کاریکاتوریست له کۆری کۆپین و ره هه ندی ئاوه رۆ نایه ته دهر؟) تا خوداو راستان له سر وهی ژماره ۲۱۴ دا چاوم به وتاری «هه وشار؟ یان هه وشاری میژوویی؟» ماموستا عومه ری فاروقی و براده ریکی مه جووسی به نیوی (زه رده شت ئاویستایی) که وت، که به دوو قۆلی نووسیویانه و به خویندنه وهی که شامه وه و له ویل بوون به دووی وتاری به که لک و شیرن، هه سامه وه.

ههر چهند ئه و براده ره مه جووسییه ده گه ل ماموستا فاروقی وتاره کهی نووسیوه پیاویکی نه ناسراوه و له وه پیش چمان لی نه دیبوو، به لام کاک عومه ر خوی پیاویکی نیو به دهره وهیه و گه لی وتاری میژوویی له گو قاره کوردیه کان چه پاندووه! و که م سیلسیله ماوه جه دد و ئابادیانی تیک نه کرد بیته وه و بنه و بنه چه کی دهر نه هیئان بن و به زۆری بی و به خوایشت، به خوینهرانی نه ناساند بیئ.

هه لبه ت ئه و وتاره ی ماموستا فاروقی و براده ره مه جووسییه کی، ده گه ل وتاره کانی پیشووی کاک عومه ر جیاوازه و لی ره دا ئه و به ریزانه راسته و خو باسی میژوو ناکه ن که تی دا پسپۆر و شاره زان. به لکوو وتاره که ره خنه یه کی زانستیانه یه به شیوه ی ته نزیکی شیرن، له کاری هیئدی که به نیو میژوو نووسی بی مایه ی ناشاره زا که کاریان به جیی روون کردنه وه، هه تلّه کردن و سه رلی شیواندنه و به وتاری بی سه روبنی ره مه کی، میژووی گه له که مانیان چه واشه کردووه.

جا با زۆری له سهه نه پۆین و ئیمهش به دهردی شهوان! نه چین و بیینه وه سهه خهت.

مامۆستا فارووقی و براده ره مه جووسی که ی هاو پپی، بو وتاره که یان نو لاپه پره ی قه باره ره حیلی گیوفاری سروه یان به پیتی وردی رۆزنامه یی رهش کردۆته وه که نو رسته ی تیدا نیه روون که ره وه ی پرسیری تیتری وتاره که، (هه وشار؟ یان هه وشاری میژووی؟) بی و به و شیوه لاسا کردنه وه یه، ته وهس و توانجیان گرتۆته شه و به نیو میژوو نووسه ناشاره زا و بی مایانه که هه ره به قهت هه مه ی ئاشه وان له میژوو ده گن و به وتاره دوور و درپژه میژووییه کانیا ن میشکی سه ری خوینهر ده بن، به لام شه وه ی باسی نه که ن، میژوو و روون کردنه وه ی میژووییه.

(لیره دا ده بی بلیم که: لیم سووره شه و تاره نو لاپه پره ییه، لانی که م نو لاپه پره ی تریشی بارستا بووه و مقهستی کاکی ویراستاری ناپسپۆر، وه ک میژوه ی به هاری هه لی پاچیوه و به و شیوه ناشیانه یه باری ته نزی وتاره که ی کز کردوو. که تکا ده که م له مه ودوا شه و تاره شیرانه سه قهت نه که ن و به خرۆپتوونی بیخه نه به رچاوی خوینهری تامه زرۆ.)

بی گومان له هه ره سهه ده می کدا وه کوو هه موو به شه کانی تری کۆمه ل، میژوونووسی ماستا وچیش هه لده که ون که وه ک گو له به پۆژه ده گه ل ده سه لات ده گه رین و له پینا و به رژه وه ندیی شه وان، بو خو شیرن کردن چا و له سه ره کی ترین بنه ماکانی میژوو نووسی، یانی هه ق و پژی و راست گو یی، ده قوو چینن و راستیه کانی میژوو وه پشت گو ی ده خه ن و ده یشارنه وه. هه ره بو یه مامۆستا فارووقی و ریزدار زه رده شت ئاو یستایی، له باسی کوشتاری مه زده کیه کانی سه رده می سانسانیه کان! له و جو ره میژوو نووسانه له قا و ده ده ن و به ته وه سه وه تییان راده خو رن و ده لین: «چلۆن ده بی بیست هه زار که س میوان بگرن و سه ریان لی بدن به لام شه و بیست هه زار که سه، ته نانه ت بیست هه زار جنیو نه ده ن، یان شه قی له که س هه ل نه ده ن؟» دیاره هه ره وه کوو مامۆستایان بو ی چوون و شوینیان هه لگرتوو، شه و بیست هه زار که سه، بیست هه زار

سههله، چلههزار جنیویشیان داوه و رهنگه زۆر کهسیشیان وهبهر شهق دابی. بهلام ویدهچی یه کیك لهو کهسانه ی وهبهر شهق کهوتبی، میژوو نووسی تهشی ریسی سهردهم بووبی. بویه پیی قار بووه پی له عهیبی خۆی بنی وراستیه که بدرکیینی. ئیرادیکی دیکه ی که مامۆستا فارووقی و براده ره مه جووسیه که ی هاوړپی به تهنز دهست نیشانیان کردوو و بهو شیویه له میژوو نووسه ناشاره زاکانیان له چهپله داوه، تهویه که به لاساگردنه وهیان وشه ی غه له ت و هه له یان له کار کردوو. هه وه کوو ده زانین بناغه ی تهنز له سهر گوړینی باوه کانه و به یریزان مامۆستا فارووقی و کاک زه ردهشت ئاویستایی وتاره که یان به وشه ی غه له ت لیپ داوه و بهو جوړه، به گوړینی باو، تیر و تانه یان هاویشته میژوو نووسانی ناشاره زا و کوردی نه زان. هه لبت باو وایه که کابرای تهنز نووس، له پیش هه ر وشه یه کی غه له ت، نیشانه یه کی سهر سوورمان (!) دانی. به لام چون وتاره دوو قۆلیه که ی تهو مامۆستایانه غه له تی له راده به دهره، دانانی تهو هه موو نیشانه یه له پیش وشه غه له ته کان دیمه نی وتاره که ی ناحه ز ده کرد. بویه نو یکاریان به خه رج داوه و نیشانه یان بو دانه ناوون. (شایانی باسه هیندیک کهس له سهر تهو پروایه ن که تهو هه مووه غه له ته به ئانقه ست نیه و هو یه که ی به کوردی نه زانینی کاک زه ردهشت ئاویستایی ده زانن" که ده بی له مه جووسی کانی «شهریف ئاوی یه زد» بی. به لام تهو که سانه بو خۆیان له هه له دان، چون له گه ل تهنز و شیوه جوړا و جوړه کانی ئاشنا یه تیان نیه.)

مامۆستا فارووقی و براده ره مه جووسیه که ی (کاک زه ردهشت ئاویستایی) له تهنزه شیرنه که یاندا، هه له یه کی زه قی تری میژوو نووسه چه پره که کانیان دهست نیشان کردوو که به جیی لی کۆلینه وه ی زانستی و پهیدا کردنی به لگه ی باوه ر پی کراو، دین قسه ی کابرایه کی هاو چه رخ یان نووسراویکی تهو سهرده مه ده که نه به لگه ی باب ته یکی چند هه زار سال له وه پیش. هه ر بویه تهو به یریزانه، به تیر و تانه هی ناویانه لاسایان کردوو نه وه و نمونه شیعی مامۆستا قانع یان کردۆته به لگه ی هه ورامی بوونی کتیبی ئاویستا و نمونه شیعی «مامۆستا حه قیقی» شیان بو سه لماندنی کوردی بوونی

وشه كه هيناهه ته وه. كه دهستيان خوش بى، ته نزيكى به قه وهت و كه م وينه يه و پياو
ته وهنده ي پى پيده كه نى زكى ديشى.

هينديك ميژوو نووسى لاپره سەنى ناشارهزا، به جيى ليكولينه وهى زمانه وانى و
ليكدانه وهى ئال و گۆرى پيتى وشه كان به شيويه كى زانستى، دىن ره مه كى هەر
وشه يه كى كۆن بريك شيويه وشه يه كى تازه ي دا، به زهبرى سويند و كوتەك له مل
يه كيان ده پەستيون و ده لىن: ئەها، ئەوه هەمان وشه يه و به دريژايى ميژوو ئال و
گۆرى به سەر دا هاتوو. جا بۆيه مامۆستا فاروقى و هاوړى مه جووسيه كه ي چه ندين
وشه ي كۆنيان ريز كردوو و به تهوس، هەر يه كه ي به كه يفى خويان هەمبەريكى
نوييان له په نا داناوه. وه كوو: كى قوباد = كاكۆباد “ انوشيروان = نيچيره وان “
ساسانى = سان سانى، له سەر كيشى خان خانى و مه مانى. به لام له هەموان خوشتر
ليكدانه وهى وشه كانى (تيران و تووران) كه به لاساى ميژوو نه ناسه كان، به ته شەر
كوتوويانه له ئيره يى و توران و هرگيراون. كه ته نزيكى به قه وهته بو ده مكوت كردنى
ئەو جوړه كه سانه. هەر بۆيه ش له و باسه دا وشه ي پاچه قانديان! ده كار كردوو كه
جيى خويه تى و پر به پيستيانه. هەلبەت لي ره دا مامۆستايانى هيژا بو وشه ي
(تووران ← توران) گۆرانيى «بو تورت كرد بو توريى؟ هه گوله له سەر چى توريى»
شيان وه كه به لگه يه كى موسيقاى ميژوويى هينابوو و شه رحيان كردبوو كه به داخه وه
ويراستارى بى ئينساف هەلى پاچيوه.

هينديك نووسه رى بى سه واد، كه كورديه كه به باشى نازانن، بو خورانان
هەلده كوتنه سەر زمانه لاوه كيه كان و وشه ي لاوه كى و لاتين له وتاره كانيان ده خەن. تا
خەلك به زمانان و شاه زايان له قه له م دا. كه دياره كابرا زمانه كه ي خوى نه زانى، له
زمانى بيگانه دا هه ره له بره ناكاته وه و توشى هه له و غه له ت ده بى. هەر بۆيه
مامۆستا فاروقى و ريژدار زه رده شت ئاويستايى، به لاساى ئەو جوړه كه سانه، به
تهوس وشه ي (Symbol) يان به (سونبول) نووسيوه و به م جوړه پييان حالى كردوون
كه ئيوه له پيشدا زمانه كه ي خوتان فير بن، دوايه بچنه زگ! زمانى كى تر. هەر وهها

ده کارکردنی وشه‌ی سونبول (که نیوی گولیکه) به جیی سه مبول، ئیشارپه‌یه کی شاراوویه بۆ دهسته گول به ئاودادانی نووسه ره ناشیه کان.

ئهو قه‌دهره به داخه وه به‌عزه نووسه‌ریک به تایهت میژوونووسه پرکاره کان، فیر بوون له سه‌ر ته‌له‌فیزیۆن و له وتاری گوڤاره‌کاندا، له جه‌نگه‌ی باسه میژووییه گرینگه‌کانیان، ده‌کورووزینه‌وه که: ده‌ستمان ده‌ره‌قه‌تی دمان نایه. یانی ئه‌وه‌ی ده‌بیژین، ئه‌وه‌نده‌مان ده‌ست ناروا چاپی که‌ین که ئه‌و کورووزانه‌وه‌یه‌ش خۆی له خۆی دا په‌تایه‌کی ناحه‌زه، چون هم ده‌گه‌ل باسه میژووییه‌کان ناگونجی و هم نووسه‌ریشی پی سووک ده‌بی. هه‌ر بۆیه مامۆستا فارووقی و هاوپی مه‌جووسیه‌که‌ی، له نیو چه‌قی وتاره‌که‌یاندا، به هینانه گوپی ئه‌و باسه، به زمانی ته‌نزه ئامپاکانیان گه‌یاندوه که ئه‌و کورووزانه‌وه‌یه ناحه‌ز و نابه‌جی‌یه تا به‌لکوو ته‌رخ‌ی که‌ن و له‌وه به‌دوا نه‌چنه‌وه سه‌ری.

هیندیك میژوو نووسی ناشاره‌زا، ئه‌وه‌نده ناشین که بۆ خۆیان له خۆیان له هه‌للا ده‌ده‌ن و به له‌به‌رچاوه نه‌گرتنی شوین و زه‌مانی رووداوه‌کان، هه‌له‌ی واده‌که‌ن پیاو پپی به‌عه‌رزوه ره‌ق ده‌بی. ئه‌وانه گه‌لی جار به سه‌دان ساڵ و فه‌رسه‌خ، به سه‌ر زه‌مان و زه‌وی دا بازده‌ده‌ن، به‌لام چون دو‌عیای به‌خیری خه‌لکی ئه‌مه‌گناسیان به دو‌اوه‌یه، نه قاجیان ده‌شکی و نه ملیشیان ورد ده‌بی. هه‌ر بۆیه مامۆستا فارووقی و براده‌ره مه‌جووسیه‌که‌ی ته‌وس و تانه‌یان تی گرتوون و به گه‌پ لاسایان کردوونه‌وه و که‌شتیه‌که‌ی نووحيان کردۆته (ده‌فری بالدار) و هاوکات له ئارارات و چپای شه‌نگال و شیخان دایان به‌زاندوه، که به سه‌دان کیلۆمیتەر لیك دوورن. هه‌روه‌ها فه‌رموویانه: ده‌فره زی‌پینه‌که‌ی ته‌پکی هسه‌نلوو، به نه‌خشی ده‌ورانی ماد و هه‌خامه‌نیشی رازاوه‌ته‌وه. که ئه‌و جامه ئالتوونه چهند سه‌د ساڵ به‌ر له ماد و هه‌خامه‌نیشیه‌کان سازکراوه و شتی وا ناگونجی“ مه‌گه‌ر زی‌رینگه‌ره‌که‌ی که‌رامات دار و داهاتووبین بووی.

زۆر میژوو نووسی لابه‌لا هه‌یه که وتاره‌کانیان هه‌موو قسه‌ی هه‌لیت و پلیت و بی سه‌ر و پایه و عاسمان و ریسمان لیك ده‌به‌ستن و له‌و پی‌جییه‌ی فه‌رزه‌ن باسی چهند

ههزار سال له وه پيشی چین و ماچینمان بو ده کهن، بی عوزر و به هانه به پرتاو هه لده کوتنه سهر ته ورژی ته میرکه و کانه دا. ههر بویه ماموستا فاروقی و هه واله مه جووسیه که ی له باسی هه وشاره وه هه لیان کوتا وه ته سهر ئاویستا و زهند و پازهند و ته قلله کوت گه راونه ته وه گونگره که ی بیسارانی له مهربوان و دیسان و هسهر شاشه ی میدیا په ریون و خویان کوتا وه ته نیوگوت و بیژی بابان سه قزی و به و ته نزه شیرنه ماناداره، میژوونوسه چه پره که ناحالیه کانیاں حالی کردوه که: براگیان هه رکاره ی شیوازیکی هه یه و وتاری میژوویی و مه نه لئی رژی جیژنی کابرای مجیور یه ک نین. لیږده دا نووسه رانی خو شه ویست داخ و که سه ریان هه لږشتوه که بابان سه قزی له سهر تریبونی میدیا مه جالی ده برپینی مه به سته میژوویی که ی نه بووه. که به بروای من ته و داخ و که سه ره ی نه ده ویست. چون ته گهر تریبونی میدیا و هختی به ده سنده یه، خو لاپه ره کانی سروه له په ریژی پایز به ره لاتره“ ده ی با ته ویش له ویدا مه به سته ی خو ی ده برپی.

هه ره کوو ئاگادارین بناغه ی کاری میژوویی له سهر به لگه و سه رچاوه ی باوه ر پیکاره و ته گهر وتار، یان کتیبیکی میژوویی سه رچاوه ی نه بی، که س به هیندی ناگری و تووریکی ته ری پی نادا. ههر بویه ماموستا فاروقی و کاک زه رده شت ئاویستایی به ته وس و تانه لاسای ته و که سانه یان کردۆته وه که له نووسینی بابه تی میژوویی دا بنه مای سه ره کی له بهر چاو ناگرن و سه رچاوه دیاری ناکهن. جا هیناویانه وتاریکی به ده سنووس هه ژده و دوا ی ویرایشی ویراستار نو لاپه ره بیان له سهر میژوو نووسیوه و بو نمونه - ده ستم له گه ل ده ستیان - تاقه سهر چاوه یه کیشیان ده ست نیشان نه کردوه، تا به شکم ته و میژوو نه ناسه بی چاو و پروانه به خو دا بشکینه وه و حه یا بیانگری و له وه به دوا کاری ئاوا پروپوچ نه کهن.

له کو تایی دا له خودای میری مه زن بو ماموستا فاروقی و له ته هورامه زدای میهر به خش بو کاک زه رده شت ئاویستایی داوا ده که م له وتاری میژوویی و ته نزی ئاوا شیرن و به تام، سه رکه وتوویان کا و، گله یی و گازنده ی خو شم له ته نجومه نی

زهردهشتیه کانی ئیران دهرده بپرم که بو دووبه ره کیان که وتوته نیو و که مته رخه می ده که ن و سیمنا ریکی فرههنگی بو لیکنۆلینه وه له مه بهسته میژووی و ئاینیه کانیان بو مامۆستا فاروقی و برا دینیه که ی خویمان (ریزدار زهردهشت ئاویستایی) هه لئابه ستن! خو که بابه بهرخیکی یه زد و کوپه یه ک شه به تی! کۆنی خو مالی ئه وهنده خه رج هه لئاگری پیاو له پیناوی دا چاو له فرههنگ و میژووی نه ته وه که ی بقووچینی. ئه وه تا خودا ده ست به عه مر و زانستیانه وه بگری، ئیمه له سایه ی سه ری ئه و میژوو نووسانه، له خودای به زیاد بی، هیچ کون و کاژیریکی تاریخمان به تاریکی نه ما وه ته وه و میژوومان ئه وهنده روون و ئاشکرایه، ده لپی میژووی شایه.

زمانی ئۆردوو

- ئەحمەد!
-
- ئەحمەد!
-
- ئەحمەدە سوور!
- بەلێ بەلێ، ئەو هاتم.
- سوورەسەگ، سەعاتیکە ھەرات لی دەکەم لە کوپیی بە ملی شکاوت؟ ھا؟
- قوربان ببورە، لەو دیو بووم، ئاگام لی نەبوو.
- ئەدی چت دەکرد بە گیانی ناخیرت؟
- قوربان خەریکی متالای زمانی ئۆردوو بووم.
- زمانی ئۆردوو؟! زمانی ئۆردوو بۆ؟!
- وەلاھی دەمەوی فییری بم و چیرۆک و شت لەو زمانەو وەرگیڕمە سەر کوردی. با ھەر نەنووسن (وەرگیڕ لە فارسیەو)، با جارێکیش بنووسن (وەرگیڕ لە ئۆردۆو) پیاو.
- جا باشە، خودئامووزیکی کامیلی ئۆردووت لە لایە؟ وەك ئەو خودئامووزە کامیلە کوردیانە؟!
- نەخیر.
- ئەی بە چی فیردەبی؟ بی مامۆستا؟!
- وەلا ھەر پشستی ئەو شەمچە پاکستانیانە دەخوینمەو.
- ئاخر گیژ و حۆلی نەفام! پیاو بە پشستە شەمچە خویندەو و فییری زمان دەبی؟!
- قوربان بۆ توورە دەبی؟ دە خەلکیش ھەر وەك منن ئیدی.

فیل ناسی

- ئەحمەد ئەو چیه پیت؟
- قوربان ئەو کتیییکه به نیوی «فیل ناسی». که به پیویستم زانی بو پرکردنهوهی که لینیکی تر له ئەدەبی نەتەوه که مان وەریگێرمه سەر کوردی چون به راستی له زانستی فیل ناسی دا زۆر دواکه و تهین. ئەو بهرگیکیشم به دیاری بو هیناوی.
- به خیر بیی، دەستت خۆش بی یاخوا. ئەدی بو به جیی ئەکسی فیل، وینە ی خۆت له رووبەرگه که ی چاپ کردوو؟!
- قوربان هه موو کهس ئەکسی فیلی دیوه، ئەکسی خۆم لازم تر بوو، چون به سه رهاتی خۆشم له ده داوزه لا په ردا لی نووسیوه، ده بوو ئەکسه که شمی پیوه بی.
- ئەدی نیوی نوسه رت بو وا چکۆله نووسیوه و نیوی خۆت ئاوا گه وره؟!
- ئاخو ئەوهی زه حهت بی من کیشاومه، نووسه ر بو و هه ر هزی به سه ر بردن، شتیکی نووسیوه و خۆی ماندوو نه کردوو. به لام من تا و هه رمگێرا سه ر کوردی، هینده م وشه دان هه لداوه، هه موو سه ر قامکه کانم خوینی لی ده تکا.
- ده ی باشه مباره که "ئه مر!
- وه لاهی ئەگه ر زه حهت نه بی، شیعیکی پیدا هه لبللی، له چاپی دووه م دا لیبی ده نووسم.
- به سه ر چاو، به لام به شه رتیک وینه یه ک و به سه رهاتی منیشی تیدا چاپ که ی.

ژينامه

- ئەحمەد! دا وەرە کورە ئەو لە بەیانیهوه خەریکی چی؟
- قوربان دیوانی حافزم دەخویندەوه. بەیتێکی ئەوەندە خوێشی تێدا بوو سەیر!
شابهیتە! بۆتی بخوینمەوه؟
- نا، لێی گەری پێویست ناکا“ وەرە سەرگوریشتهی ئەو شاعیرەم بۆ بخوینەوه، لەو
گۆقارەدا چاپ کراوه. من چاویلکە کانم پێ نیه.
- بە سەر چاو: «لە زانینی ناوی شاعیردا، توێژینهرهکان رایان یەك نیه. سالی وەفات
و لەدایک بوونیمان بۆ روون نەبۆوه...» قوربان عەجەب شیعریک بوو ها! ئەو
شیعەری خافز دەلیم، شتی وام قەت نەدیوه!
- ئەری دەکری چەنەت گری دەی و بیدەنگ بی؟ دەلیم ئەو ژینامەیه بخوینەوه
ژینامە!
- بەسەر چاو: «شوینی لەدایک بوون و مردنی ئەو شاعیرە نادیارە...» کورە قوربان
ئەو شیعەرە هەر سەیر بوو سەیر!
- کورە قوربان و ژەهری مار، کورە قوربان و دەرد، ئاخری وادەکە ی هەم دیوانی
حافزەکەت بدرپنم و هەم دوو زللەشت لە بنان گوێی راکیشم، ئەتۆ هیندە چەنە چەنە
چیە دەیکە ی؟ چت پێ دەلیم ئەو بکە!
- بەسەر چاو: «هەر وەها نیوی کتیبەکانیمان بۆ مەعلووم نەبووه و لە
شیعەرەکانیشی چمان وەدەس نەکەوت دەنا بۆ نمونە لە چاپمان دەدا... کورە،...»
- باشە ئەحمەد باشە، ئەلخوكموولیللا، شیعەرەکە بخوینەوه بزانی ئەو شاکارە چیە وا
ئاشقی بووی و هەراست بە عەمری هەلگرتووین.
- شیعەرەکە میسراعی هەوێم لە بیرنیه“ میسراعی دووهەمی دەلی: نازانم چی و
چی و چی حافزا!

غەزەلی حافز

- ئەحمەد! ئەو ورتە ورتەت لی چیه؟ لیمان دەگەرپی سەر خەویك بشکینین یان نا؟
- قوربان ببورە، ئەو غەزەلیکی حافز وەرگێراوەتە سەر کوردی، دەمخویندەو.
- کورە شتی چا بلێ! ئەتۆ و غەزەلی حافز؟! و شتر و گێرە؟!
- جا خۆ ئیشە لالا درۆت عەرز ناکەم، بە خودای واشم وەرگێراوە، دەبی بییه سەیری!
دەلیی بۆت بخوینمەو؟
- بیخوینمەو دەی، دەزائم هەرشەری ئەوەت بوو من تیبگەیهنی.
- بە سەر چاو "شاعیر دەلی":
- «تەنت بە نازی تەبیبان نیازمەند نەبی»
و جوودی نازوکت نازوردەبی گەزەند نەبی....»
- بەسە! بەس! ئەو لە کوی شیعەر وەرگێرانە بی سەواد؟! تەواوی وشە فارسیه کانت
دەقاودەق دووپات کردۆتەو. شیعەر وەرگێران چۆن وا دەبی؟!
- بۆ نابێ؟ زۆر چاکیش دەبی. نە هیشتووومە بە قەرا موویەك ماناکە ی بگۆرێ. نە
هیشتووومە سەنعەتە بەدیعیه کانی تیک چی. نە وەزن و قافیەم تیک داو. ئەسلی
کار فیعلە "فیعلە کانیشم کردۆتە کوردی. دەی لەو زیاتر چت دەوی؟ وە لالا یه کی
دی ئاوی وەرگێرا با دەیان گوت شاکارە و لەقەبی مامۆستاشیان دەدا یه. بەلام هەر
تۆی منت وەبەر چاو نایه.

هونه رمند

خوینهرانی هیژا، هونه رمندیکی لاو ههیه، مانگیك بوو له بهرم ده پاراوه، وت و ویژیکه له گه ل بکه م منیش له ترسی میرزا نه مده ویرا بچم، چونکه پیی وایه ناتوانم. تهو ئیشانه بی چاوه دیری وی به باشی به پروه بهرم. دنا به دل پیم خوش بوو بچم. ئاخر قسه ی خویمان بی و له نیومان دهرنه چی، کاکه هونه رمند به لینی ده م شیرنیه کیشی دابوو، خودا هه لئاگری قهوله که شی برده سهر. جا ته مپرو که دیتم میرزا سهری قاله، دهر فتم هیئا و چووم تهو وت و ویژهم له گه ل کرد:

- بهرپز تکایه خوت به خوینهرانی ئیمه بناسینه.
- به نیوی خودا، پیش هه موو شت، زور سپاسی جه نابی بهرپزت ده کم که بو پر کردنه وهی که لینیکی تر له فهرهنگی نه ته وه که مان، تهو وت و ویژت پیک هیئا.
- من مه ولوودی کوری مه سهوودی کوری که ریمی کوری ره حیمی کوری سه لیمم، دایکم خات خانزادی کچی پوور په ریزادی نه وهی پوور روحیزاده و روژی سی شه ممۆ سه عات یه ک و سی و دوو ده قیقه ی بهر به یانی، ریکه وتی هه وته می مانگی پووشپه ری سالی ۱۳۵۳ی هه تاوی له دایک بووم. ژماره ی پیناسه که م ۴۱۲، ژماره لیزگه ی پیناسه که م ۱۴۸۰۸۷۲ / ته لف، وهرگیراو له ناوچه ۱۳ی شاری ...

- باشه له وانه گه ری!
- به سهر چاو“ به لی خویندتم تا پله ی دووه می سه ره تای دیژه پیدا و ئیستاش خه ریکی کاری هونه ریم. شایانی باسه بنه ماله ی ئیمه له وه پیش هه ر هونه رپه روه ر بووه و ده دوازده که له هونه رمندی لی هه لکه وتوووه. بو وینه مامیکی باپیره ی دایکم، گویا شیعر ناسیکی گه وره بووه. به جوریک که ته گه ر دوو شیعر ی کوردی و عه ره بیت نیشان دابا، به بی خویندنه وه، هه ر به دیتنی سهر و ژیری پیته کان

دهیزانی کامیان کوردی و کامیان عه‌په‌بیه. دیسان بن ئامۆزایه‌کی باوکیشم که ئیستا ئه‌مری خودای به‌جی هیناوه،

- خودا بیبه‌خشی.

- له‌گه‌ل مردووی تو“ به‌لی ده‌مگوت، ئه‌ویش به‌زه‌مانی جحیلی ده‌نگی ناخۆش نه‌بووه و زۆر که‌س له‌هه‌ره‌وه‌زی دروینه و جووت، ویره‌ویریان لی بیستبوو. جا ئه‌و دوو هونه‌رمه‌نده به‌لگه‌یه‌کی پته‌ون، بۆ سه‌لمانندی هونه‌ر په‌روه‌ر بوونی بنه‌ماله‌ی ئیمه“ چ له‌ به‌ر و چ له‌ پشت.

- كاك مه‌ولوود، ده‌کری له‌ باره‌ی هونه‌ری خۆته‌وه‌ بۆمان بدوپی، که‌ خه‌ریکی چی؟

- وه‌للاهی ئه‌وه‌ی راست بی، هیشتا هیچم نه‌کردوه‌. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی داب و نه‌ریتی بنه‌ماله‌که‌مان کویر نه‌بیته‌وه‌ و خزمه‌تی‌کیشم به‌ ئه‌ده‌ب و فه‌ره‌نگی نه‌ته‌وه‌که‌م کردبی ده‌مه‌وی له‌ داها‌توودا شیعر بنووسم و نازناوی (مامۆستا جه‌حۆ) شم بۆ خۆم هه‌لبژاردوه‌.

قهسيده

- ئەرى مەحمود!
- گيانى مەحمود.
- ئەرى ئەو قەسىدەيەى خويندەتەو، لە مەدحى سولتان مەحموددا نەبوو؟
- كورپە نەوئەللا. ئەو لە مەدحى خۆمدا بوو ئەحمەد گيان. سولتان مەحمودى كوى!
- ھەى نە بى! جا چۆن ئاخىر؟
- ئەى خۆ ئىشەللا درۆت عەرز ناكەم.
- كورپە شتى چا بلى! باشە كى بوى نووسىوى؟
- قوربان چت لى بشارمەو. ئەو دويىنى پازدە قرانم كرى تاكسى بۆ شاعىرىك دا“
ئەوئىش ئەو قەسىدەيەى پى ھەلكوتم و بوى ناردم. حەفتاونۆ بەيتىشە.
- باشە بەيتى چەند كەوتوو؟
- چوار شايى، شتىك كەم.

بانگهواز

بەم جۆرە بە تەواوی خۆینەرانی خوشەویست رادەگەیهنم، کە لەبەر کەمتەرخەمی
خۆم و لاپەر بوونی مال، ماوەی دوو سالا قەتە چیرۆکیکی خشپیلە ی نازدارم لی
ئاوەکی بوو و بی سەر و شوینە و تا ئیستا نەگەر او تەو مائی.

شایانی باسە هیندی کەس (خودا لییان هەلنەگری) نەخشانە ی خراب لی دە دەن و
دەلین: هەر نە ماوە و لە «گۆرستان» دا نیتر او - کە ئیشە لالا درۆیه.

هیندی کیش دەلین: نە خیر ماوە و لە هەندەران دیتراو کە خیرۆمە ندیک زگی پی
سووتاو و بە خیری خۆی بە خیری کردوو و (کراسی رهشی گول گولی) ی بو کریو
و لە عەولادی خۆی بە فەرتر دەزانی - خودا خیری بنووسی و عەو هزی چاکە ی
بداتەو.

جا تکایە ئەو کەسانە ی ئەحیانەن بە سەر و سۆراغی دەزانن، ئاخ خۆ
کافرستانی نیە، بە خیری دایک و بابیان خانە خویکە ی ئاگادار کەن، تا منەت بارم کا
و بە ناردنەو، بنە ماله یه ک لە پەژارە و چاوەرپوانی رزگار کا و لە بارتە قای دا
بە گەردن ئازایی (مزگینی) م لی بستینی.

بە سپاسەو:

مییم. رەمەزانی

هاوار

ده گه ل گرمه ی هه وری به هار، کومه له چیرۆکی هاوار، به هاوکاریی خه لکی چه ند
شار، له ژیر چاپ هاته دهر.

بیناسه:

ناو: هاوار

نووسهر: ناسر وه حیدی / بوکان

ناشر: محهمه دی / سه قز

چاپخانه: شوعاع / ته وریز

وینه ی رووبه رگ: زیائوددینی / سنه

پیت چن: تازهر / ورمی

ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند

تا تو نامی به کف آری و الی آخرها...

شیعر: سه عدی / شیراز

بی سهوادی

دوینی عهسر، بی خهیاڵ پالم دابووه و تهوهژمی خهیاڵی ماموستا ئاسۆم به دهستهوه بوو و له شیعریک! دهگهرام (ئاخری ههر نهم دیوه) که له پرده شهنکهحمهد گۆقاریک به دهستهوه، وهک دلۆپه لیم پهیدا بوو و وهکوو جارن، بی له دهرکهدان خۆی به ژووری داگرد:

- سهلامه لیک.
- عهلیکه سهلام.
- ئهری تۆ دهزانی دلمان بهو تهنیا ههتهنامهیه خوش بوو ئهویش به هیچ دهرجوو!
- بۆ؟ ناکا وتارت بۆ ناردبی“ دووبهش ههله و بهشیک راست له چاپی دابی؟
- کوره نا، ئهوه ههلهش بکا ههر به راستی (!) دهزانم. قسهی ئهوه نیه.
- ئهی کتیب ناسان دیسان کردوویانهته ئالبومی ئهکس؟
- نهو.
- ئهدی ناکا دیسان سهفرنامه نووسان به باسی شام و نههار قرخه بریان کردبی؟
- باسی شام و نههارت کرد، لیبی نزیک بوویهوه بهلام نهتییکا. کوره چوون چیان کردووه“ زۆر ناشیانه، ئاگاداریی تهلاری خواردهمهنیان له پهنا پیرۆزیایی پله و پایهی گهوره پیاوان له چاپ داوه! جا تۆ خوا ئهوه کاره؟ ئاخر ئهوه دوانه چ پیوهندیه کیان پیکهوه ههیه؟

خوینهری خوشهویست تهحمهد - ههر چند له ههرتك چاوشم خوشتر دهوی - ههر ئهوهندهی لی دهزانی و به قهولی کابرا ههر سهریکی لی حالیه! بی سهواده ئیتر.

جوامیری

به دریژیایی میژوو، له نیو هه موو میللهت و نه ته وهیه کدا پیاوه تی به باش دانراوه، دهسته واو و هه ره وهز هه ربوو و یارمه تی و جوامیری ریژی لی گراوه. له نیو نیمه ی کوردیش دا، ته گهر پیاوه تی و یاریده له گه لانی دی زیاتر نه بووبی، بی گومان که متر نه بووه و کۆمه لئاسی لاهه کی و خۆمالی ته و راستیه یان سه لماندوو و بۆیان له مل داوه.

جا هه ر به و پیودانه، ته و قه ده ره بلیمه تی کی خوشه ویست و شاعیری کی پایه به رز و ناسک خه یالی کورد، خوا بو گه لانی دراوسی پی پاریزی، دوا ی پی گه یاندنی ته ده ب و ویژه ی خۆمالی به ته رکی سه ر شانی خۆی زانیوه، سووکه ئاورپیکیش (بی ته ده بی نه بی) وه سه ر ته ده بی فارس بداته وه و (دوو له رووی حازریان) دیوانی کیان له تیراژی چهند هه زاردا بو چاپ کا و به و کاره جوامیرانه یه ی، ته ده بی وانیش بگه یه نیته ریزی ته ده به پیش که وتوو ه کانی دنیا و بگره له وانیشی تی په ریخی و نیویان بینیتته نیو نیوان. کاره که ی مامۆستای به ریژ و شاعیری ناسک خه یال له باری مرۆقایه تیه وه قسه ی له سه ر نیه و تا دلته هه زکا جیی ریژه. به لام من له وه داخم دیتی که فارسه کان سپله بوون و ته و جو ره ی پیویسته چاکه ی ته و مامۆستایه یان له چاودا نه بووه و ته و ریژه ی شیاویتی لیان نه گرتوو.

ئاخر ته گهر له بهر ده س کورتی په یکه ره یه کیان لی ساز نه ده کرد (جا با له زیپر نه با و له قه لایی با) و له شوینی کی شیاو دایان نه ده نا، (جا با تاران نه با و له شو ره کاتی لووت با) ده بوو به ته مه گی ته و چاکه یه لانی که م کتیبه به نرخه که ی بکه نه سه رپاژی دوو واحیدی ده رسیی زانکۆی ویژه. یا خۆ هه ر نه با داوا ی جایزه ی نۆبیلیان بو کردبا، چی تیده چوو؟

دوور ئەندیش

ئەو قەدەرە برادەریکی گەلێک ئازیز و هیژا (مەپرسن کی؟) وا فەرز کەن مونتەزیرولوه کالەیهک) لە شاریکی دەور و بەر (مەپرسن کوی؟) وای دانین سەقزیان هیندیک ئەولاتر) بە بۆنە بەشداریی خەلک لە هەلبژاردن، سیاسنامەیه کی رەش کردۆتەو و بەوی رووی دار و دیواری سپی کردۆتەو و خەلکی بە ئاوەلناوی «دوور ئەندیش» نیو دیر کردووە.

ئازیزان ئیمە ی کورد پەندیکمان هەیه دەلی: هەموو شتیکی بە خوی و خویش بە ئەندازە. فارس دەلی: اندازە نگە دار کە اندازە نکوست. هەروەها عارەبان دەلین: خیر الامور اوسگها. بەلام ئینگلیسیه کان دەلین:

East and west parliament is best.

هەلبەت عورووس و فەرەنگی و کار و باریش لەو بارەیهو پەند و ئامۆژگاریان بە پپی فیلانە و ئەگەر نمونەیان لی ناهینمەو، وەنەبی لەبەر نەزانین بی، بەلکوو لەبەر ئەوێه بە رۆژئاوا پەرەستی تاوانبار نەکریم و مۆرکی رۆژەللات دۆستیم لی نەدەن. دەنا جیی خۆی بوو لە حەفتا و دوو میللەتان نمونە بینمەو کە: زیدەپرەوی حەددیکی هەیه، خۆ بەکەم گرتن حودودیکی هەیه. ئەو هەموو تەوازوعە لەبەر چی؟ ئەو خاکینەییە بۆ؟ ئاخر بۆ دەبوو ئەو برادەرە بەرپێزە، ئەو وشە پرمانیە (دوور ئەندیش) لە ژیر دەقە کە لە پەنا ئیمزاکە خۆشیەو دانەنی؟ چون بە براوی من و بەو کالەت لە لایەن خۆینەرانیشەو - هەرچەند وە کالەت وەرگرتن ئیستا هیندیش هاسان نیە! - ئەو برادەرە هیژایە، بەو داھینانە جوان و پرمانایە، بۆ خۆی لە هەموو کەس «دوور ئەندیش» ترە.

نامه بۆ نوينه

برای بهريزم جهنابی لایه نگر دوست
نوينهري خوشهويست و دلسوژی شاره که مان له مه جلیس

دوای سلاو و ريژيکی تاييهت، ههر وهکی بۆ خوشت تاگاداری، له کاتی
ههلبژاردن دا ته وهندهم نه پراندبوو که هيچ شايه ريک له شايی دهوله مهندان تاوا دهنگی
ناکهوی و - دوو له رووی جهنابت - وهک که له بابی پاشه ل چهور کراو، مانگيکيش
دوايه، نوزهم دهر نه دههات. منه تيش ناکهم و به ئهرکی سه شانی خو می ده زانم.
غايه تيکی ئیستا که داری تاواتمان هاتوته بهر و منداله گه وره کانم هه موو کاری
شیاوت پی سپاردوون، عه بهی کورم که پاشه به ريه و هيشتا قوتابخانه ی ماوه، هيچ
کاریکی به دهست نيه. جا تکايه بۆ ته وهی دوژمنمان پی خوش نه بی و ناحه ز پیمان
پينه که نی، دهستوور بفرمووی هه تا ده رسی ته واو ده بی، بيکه نه چاوه ديتر
(مؤيسير) ی کلاس.

ئيتر سپاس

برات: محه که ساس

بزن و کتیب

ههزار رهحمهت له قهبری قهديميان“ ده لئين سى چل سال له وه پيش به رهحمهت بى پور مرۆت، بزنيك ددها به دوو تمهه و حوكم له خوشكهزايه كى دهكا بچى بهو پووله له بازار مانگايه كى تهزهزن و دوو باتمان قهند و گهروانكهيهك چاي بو بکړي. خوارزاکه ي به تهوهسهوه پيى دهلي: تهى پورى باقيه كهى؟ پور مرۆت دهلي: بى به لا بى، خو باقيه كهى ناخوا، له گيرفانتى نى و بوم بينهوه.

پهراويز: خوينهري خوشهويست، مهبهست له نووسيني هم سهرگوريشتهيه، تهنيا گيرانهوهى قسهيه كى خوش، بو زاخاوى ميشك و کرانهوهى دل بوو و بهس. ته گهر كه سيك پيى و ابى مهنزوورمان له كتیبه كهى كاك محمدهدى ره مهنزانيه كه محمدهدى سهقر له تيرازى دوو ههزاردا چاپى كردووه و له پيشه كى دا به جیى دووههزار، تهنيا پيشكهش به نو نه فهرکراوه“ هاشاويليلا، گهلي به ههله دا چووه و دهيههوى عاسمان و ريسمان ليك بهستى و دلي ويژهوانان له نيمه بيشينى. دهنه بزن له كوى و كتیب له كوى!؟

پهراويزى پهراويز: هينديك كهس سى به سى ته لاق فرى ددهن و به سويندانهوه رهش دهنهوه و دهلين: به دينى محمدهدى! ته گهر تيرازى كتیبه كه چوارهزار نه بى، له سى ههزار بهرگيكي كهم نيه. وهبال بهستوى خويان.

عەسری شاعیر

پیاو ئەگەر ریشی سپی نەبوو و چاویلکەى زەرپەبینیی لە چاوانە کرد و گۆچانیکی حەیزەرانی - جا با بو ئیفا دەش بی - دەست نەدایە، با شکسپیر و فیردەوسیش بی، کەس تووی بە کلاوی ناپیوی و قسەى دور و گەوهەریش بی، بە هیندی ناگرن و گوئی نادەنی.

هەلبەت من خۆم ناهینمە ریزەى شکسپیر و فیردەوسى، ئەستەغفیروللأ! بەلام خۆ ئەوهەندەم سەر و بنی کتییان کردوو کە بزنام، کیش لە شیعردا بە قەد مانا گرینگ نیه و شاعیر نابى مانا لە پیناوە و زندا بفرۆتینی و بو راست کردنەوهى کیشەکە، چاوانە مانا بنووقینی. دیارە کارى وا خەتایە و بگرە خەیانەتیشە. کەچی بە داخەوه مامۆستا «فەرامەرزى» ئەو بنەما گرینگەى لەبەر چاوانە گرتوو و لە شیعریکی دیوانە سى سەتمەنیه کەى دا (کە هەر سى سەت کە لیمەش دەبى و هەلگى راستەقینەى قسە و تمەنە) بو ئەوهى و زنى شیعەرە کە تیک نەدا، بە جارێک خۆى لە مانا نەبان کروو و دەفەرموی:

«شاعیر هەورە و

شیعەر باران

ئەم بەهەرە پیر باران وگرمەى هەورە

بلیى سالى نالى نەبى؟»

دەجا ئەگەر کیش ئیزنى دابا، مندالییکیش دەزانى دەبوو مامۆستا فەرامەرزى ئەو سالە، سالى شیخ رەزا نىو بنى، نەک نالى.

دزی ناشی

ئەو قەدەرە، مامۆستا شەریفی ملوانکەیی شین، لە پەنا پرووپاگەندەیی خو
ناساندنی! کاندیداکان و ئاگاداریی سەرەخۆشیی بە رەحمەت چووان!، بانگەوازیکی بە
دار و دیواری شارەکاندا بلاو کردۆتەووە که گۆیا کتیبەکیان لێ دزیووە و بێ تیزی
ئەو لە چاپیان داووەتەووە و بلاویان کردۆتەووە. بۆ بەلگەش کوتووێ بەو پرا دەزانم، که
تەواو نەیانتوانیوە لاسای چاپە ئەسلیە که بکەنەووە و جیاوازی نیوان چاپەکان
ئاشکرایە. جا داوای کردووە کورگەل قۆلی لێ هەلمالێ و ئەو دزە نامەردەیی پێ
بناسین.

هەلبەت من نە پسیۆری کاری چاپەمەنیم و نە لە ناسین و ناساندن! سەر رشتەم
هەیه، بەلام بۆ دۆزینەووەی دزەکان بەش بە حالی خۆم وەک رینوینیەک ئەوێندەم لە
دەس دی، که بە پێی بەلگەیی خودی مامۆستا شەریف، ئەو بەلیم: که: دزەکان ناشی
بوون و لەوێدا هیچ شک و گومانیشم نیە.

Culture

سه د ره حمهت له قهبری ټه و که سهی گوتوویه: «نه داریی مائی، نه داریی
 فهره نگیی به دواو دیه». به راستی وایه و هیچ شک و گومانی تیدا نیه.
 هه لټه من کارم به وه نیه فهره ننگ به چی ده لټن و چ شتگه لیک ده گریته وه و
 ټه و باسه با زانایانی فهره ننگ ناس بیکه ن که باشتی لی شاره زان. به لام ټه وهنده
 ده زانم که زمان سه ره کی ترین دیاردهی هه فهره نگیکه و ټه گهر زمان له ناو بچی
 ورده ورده دیارده کانی تریش به دووی دا ټاوا دهن و له زمانه بیگانه که دا ده توینه وه.
 که پیموایه له ناو چوونی زمانیش به پیی گوتهی کابرای گورین، پیوه ندیی
 راسته و خوئی له گه ل نه داری دایه.

بو وینه ټه و که سانهی له زمانی خوئیان دا ټه وهنده شاره زانین! که فیبری
 منداله کانیانی بکه ن و زارو کانیان به زمانیکی بیگانه رادینن، ټه گهر ټه وهنده یان
 ده ست رویشتبا دیوانیکی حاجی قادر بکرن (هه لټه ت کوئی نه ک شامی!)، پیتان
 وانیه هه رگیز تووشی ټه و کو سپه گه وره یه نه ده بوون!؟

داز

مامۆستا محمەدی قازی ۲۴ی سەرماوهزی ۷۶ی ههتاوی کۆچی دوایی کرد.
(رووبه‌رگی سروه. ژ ۱۳۹)

۲۴ی به‌فرانباری ۷۶ دلی وەرگیڤی مەزن، محمەدی قازی له لی‌دان کهوت. (ئاویه‌ر.
ژ ۲۰)

مامۆستا محمەد قازی له رۆژه‌کانی ئاخری ریبەندانی ۷۶، کۆچی دوایی کرد.
(ئاوینه. ژ ۳۶)

لی‌ره‌دا له زانایان، ئەدیبان، وێژه‌وانان، میژوونوسان، رۆژنامه‌وانان، توپ‌ژکاران،
رۆژه‌ه‌ل‌ات ناسان، له ریک‌خراوه‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌کان، له بنکه‌ ئەده‌بییه‌کان و خۆلاسه‌ی
که‌لام له ته‌واوی قه‌له‌م به‌ ده‌ستانی د‌لسۆز و مامۆستایانی کارامه‌ ده‌گیڤمه‌وه‌ که
پیاوه‌تی بکه‌ن و قۆلی هه‌ول و هیممه‌ت هه‌لم‌الن و رۆژ و مانگی کۆچی دوایی
وه‌رگیڤی مەزن، مامۆستا محمەدی قازی، بۆ تۆمار کردن له میژوودا روون که‌نه‌وه‌.
چۆن پیم‌وایه‌ ته‌گه‌ر ئیستا ته‌و کاره‌ وه‌پشت گوی خری و سالیك به‌سه‌ر کۆچه‌که‌ی‌دا
تیپه‌ری، تازه‌ به‌ ئیفلاتوونی هه‌کیمیش میژووی ده‌قیقی کۆچی دوایی ته‌و
خوالی‌خۆشبووه‌ دیاری ناکری و ته‌وگری‌پوچه‌که‌یه‌ هه‌رگیز ناکریته‌وه‌ و هه‌تا هه‌تایه
وه‌ک رازیك ده‌می‌نیته‌وه‌. هه‌لبه‌ت پیاو له هه‌ق لانه‌دا، رۆژنامه‌وانانی به‌رپیزی سروه‌ و
ئاوینه‌ و ئاویه‌ر، خودا ده‌وامی عه‌مریان بدا، به‌ هه‌ول و تیکۆشانی بی‌ وچان و
ماندوو نه‌ناسانه‌یان، به‌شیک‌کی گرینگی مه‌سه‌له‌که‌یان روون کردۆته‌وه‌ و ساله‌که‌یان
دیاری کردوو که به‌ مه‌علوومی ۷۶ی هه‌تاویه‌.

کی به رکی

بهم جوړم له تهاوی ټه و کسانه ی عیلمی جه فر و رهمل د هزانن و به ټامیری
 ټوستورلاب کاریان کردوه و له ریازیاتی قه دیم دا شاره زان و کهره سه ی زیج به باشی
 به کار ده بن داواده که م. ټه ورسته یه ی خواره وه که له هه وته نامه یه کی خومالی دا
 بلاو بوته وه و - تازه کوش نایته وه - مانا لیده نه وه و مه به سستی نووسه ره که میان به
 زمانیکی ریگ و رهوان بو رهوانه کهن و بو خه لاته که شی ته به کی کمان نان به قهرز لی
 وه رگرن.

رسته ی کی به رکی: «نه مگر آنانی که اشعار لورکا و شاندرپتوفی و ... را
 به زبان کردی نمی توانند و یا نمی خواهند؟ اشعار ژیلای حسینی را نیز به
 زبان هایی که در آن فقط اشعار و نوشته های شاعران و نویسندگان غیر
 کرد را به زبان کردی ترجمه می نمایند مبادرت به این کار کنند.»

رهنگه خوینه رانی خوشه ویست داوای نیو و نیشانی وتاره که بکه ن و بلین تا پاش
 و پیشی رسته که مه علووم نه بی، نازانن مانای چیه. به لام لازم نیه خو بو ده قی
 وتاره که ماندوو کهن. چوون ټه گهر پاش و پیشی! مه علووم با، نه ټیوه مان تووشی
 زه حمت ده کرد و نه ټه و زهره ده شمان له خومان ده دا.

به خته وه ری

به پروای من دروست نیه برا کورده کانی باشوور گله یی له به ختیان بکه ن و خویان به به دبه خت و چاره رهش بزائن. چون به خته وه رترین نه ته وه ی دنیان. ته وه نه بوو که له ده ست سه ددام وه زاله هاتبوون، بو ده وه له تیک ده ست وه دوعا بوون؟ ده ی ئیستا له سایه ی حه مدی خودا و هیممه تی گه وه ره پیاوانه وه، له خودای به زیاد بی، به جیی ده وه له تیک دوو ده وه له تیان هه یه.

نامه

برای خۆشه‌ویست ، میستیپر جوفلی جیپر، سه‌رۆکی به‌ریتی کۆمپانیای ترۆمبیل سازی جیفرکی سوئید.

ویپرای سلاو و ریژ، ماوه‌ی مانگیکه، براده‌ریکی کوردمان به نیوی کاک (حه‌مه‌ی خوله‌ی که‌ریژکه‌ن)، که گۆیا له ولاتی ئیوه په‌نا به‌ره، بو سه‌ردان هاتۆته‌وه کوردستان و ماشینیکی له کۆمپانیاکه‌ی ئیوه‌را ده‌گه‌ل خۆی هیناوه‌ته‌وه. به‌لام که رۆژانه ده‌ داوزه‌ سه‌عاتیک به شه‌قامه‌کاندا مه‌شقه جاشکه‌ی پی‌ ده‌کا، چراکانی به‌رده‌وام پته‌پتیانه و ئه‌و به‌سته‌زمانه‌ بۆی ناکووژینه‌وه “ که هیندیک که‌س پییان وایه خودای نه‌خواستنه‌ بۆ فیز و ئیفا ده‌کا و دو‌عای به‌ خیر بۆ که‌س و کاری ده‌نیرن. هیندیکیش ده‌لین: کلاویان له‌سه‌ر ناوه و ماشینی عه‌یبداریان له‌ مل په‌ستاوتوه. جا ئیستا تۆ قه‌بریکی ئه‌و «ئۆلاڤ پالمه» یه‌ی چۆتی، به‌ زه‌حه‌تی مه‌زانه و سوپی ئه‌و کاره‌مان بۆ روون‌که‌وه، چون ئیمه‌ی رۆژه‌لانی له‌ سه‌یری ماشینی سوئیدی و باس و خواسی په‌نابه‌ره میوانه‌کان زیاتر، چ کار و سه‌ر قالیی‌تر شک نابهن.

له‌ کۆتایی‌دا لی‌ره‌وه هه‌تا ستۆکه‌هۆلم، سلاوی هاوکاره‌کانت ده‌گه‌یه‌نم و ده‌ست و چاوی ورد و درشتیان ماچ ده‌که‌م.

به‌ سپاسه‌وه براتان ئه‌حه‌ده سوور

(نوینه‌ری بی‌کاره‌کانی کوردستان)

۲۰ ی حوزیرانی ۲۰۰۴

وهلام

برای خوشه‌ویست کاک ته‌حمده سور، نوینه‌ری به‌ریزی بی‌کاره‌کانی کوردستان!
 وپرای سلاو و ریژ نامه‌کەت گەیشت و له وهلامی‌دا ده‌بی‌عه‌رزت کهم که له
 به‌رژه‌وه‌ندی کۆمپانیا که‌مان‌دا نیه کلاو له‌سه‌ر کهس بنیین و ماشینی عه‌یبداری پی‌
 بفرۆشین“ ته‌وه یه‌ک. دوامینی ته‌وه‌ش ته‌و براده‌ری باست کردووه، به‌خۆی و به
 خیزانیه‌وه زۆر زه‌حمەت کیش و بی‌ئیفاده‌ن و ویناچی ته‌و کاره‌یان بو فیز لی‌دان و
 خۆرانان بی. چون ته‌و کارانه‌ی قوله‌ره‌شه‌کان ده‌عییان ناهینی بی‌که‌ن، ته‌وان به
 روویه‌کی خوشه‌وه وه‌ک گول به‌ریوه‌ی ده‌به‌ن و لی‌ره «ئاغا حه‌مه» ئیشی خاوین
 کردنه‌وه‌ی ره‌هه‌ندی ئاوه‌رۆیه و خیزانی (Baby sitter) ه و په‌رۆ و پالی مندالمان بو
 ده‌شوا و هی‌نده‌مان خوش ده‌وین، زۆر جار بو ده‌س خوشانه جله کۆنی خۆمانیان
 ده‌ده‌ینی له‌به‌ری ده‌که‌ن.

جا به‌و پییه هۆی پته‌پتی چرای ترۆمبیله‌که، نه‌عه‌یبی کۆمپانیا یه و نه‌فیز
 وئیفاده‌ی خاوه‌نی. به‌لکوو ویده‌چی هۆی لی‌نه‌زانیی ئاغا حه‌مه بی، ئاخ‌ریا و له
 ره‌هه‌ندی ئاوه‌رۆدا خو‌ده‌رسی ته‌له‌کترۆمکانیک فی‌ر نابی! ده‌ی ته‌و به‌سته‌زمانه
 گوناحی چیه؟

له‌کۆتایی‌دا منیش ده‌مه‌وی ته‌و گله‌بییه‌تان لی‌بکه‌م که ئیوه بو ته‌وه‌نده نه‌ته‌وه
 په‌ره‌ستن و ته‌وی به‌راپه‌وی تووشی بوون به‌زۆری ده‌یکه‌ن به‌کورد؟! خو ته‌و به‌ریزه‌ی
 باست کردووه له‌لای ئیمه‌ ده‌لی‌فارسم و له‌تاران له‌دایک بووم. ته‌نانه‌ت ده‌لی‌
 یه‌کیک له‌شازاده‌کانی قه‌ه‌ر مامانم بووه و نیوکی بریوم.

به‌سپاسه‌وه براتان جوفلی جی‌ر
 (سه‌رۆکی کۆمپانیا ی جی‌فرکی سوئید)

۲۴ی ئووتی ۲۰۰۴

قسه گهت به شه کر ده برم

(گالته له گهل نووسه ران)

- جه لال مه له کشا: چند که له شاعیری فارس به نیوی شاعیر و نووسه ریکی سرکه وتوو په سندیان کردبووم. بهو حاله شه وه که روم له شه ده بیاتی کوردی کردوه، په ژویان نیم.
 - خه یلی مه منوون.
 - محمه ده حه مه باقی: (ناپلیون به گوته): هه تا لی رهن، شه بی هه موو شه وی بچنه دیتنی شانوانه کانی لای ئیمه، پیشتان خراب نابی پیاده کردنی هه ندی له شیوه ن نامه باشه کانی فهره نسایی بینن.
 - یه کیك له به لگه کانی بلیمه تیی گوته، حالی بوون لهو فهرمایشته ی جه نابی ناپلیونه.
 - له تیف هه لمهت: فارسیه که م شه وهنده قهوی نیه ...
 - که لهو شیعه ری نیزامیی دایک برامان حالی بم:
- لاف از سخن چو در توان زد آن خشت بود که پُر توان زد
- مسته فا ئیلخانی زاده: وهک من له شیعه ره کانی جه نابتان (له تیف هه لمهت) تیگه یشتیتم.
 - جا شه گهر تو له شیعه ره کانی نه گهی، کی تی ده گا؟ شه نه تبیستوه ده لین: شاعیری که شاعیری ده بینی، خوشی له شیعه ره کانی دی.

تذكرة الاصدقاء

آن شیفته‌ی پست و ریاست، آن دایره‌ی حسن و لیاقت، آن طالب تمامی، آن در تلّون قدامی، مولانا شیخ خیرالله غلامی - کثر الله امثاله^۱ - از اجلّی^۲ روزگار بود و امثال او بسیار بود.

گویند در تهور چونان حسام برّان بود و برای دایره‌ی خویش جناح طیران بود. و در خدمت به قاطبه‌ی پله‌دار بی‌قرار بود و بدان پایدار بود و در فن فصاحت سرآمد روزگار بود و اگر به وقت تکلم تیق زدی، برای دفع چشم زخم بود و لاغیر.

نقل است که موعّد ایشان نیک ناموثوق بود، چه مولد ایشان به قرب سوق بود و در خبر است: شر البلدان اسواقها.

نقل است که یک بار وی را گفتند: از چه مدام بند ازار بالا کشی و دست بر سر؟ گفت: تا خاطر آسوده آید از به پا بودن آن و به جا بودن این و بدین صلابت اجابت نشده است مرهیچ احد الناسی را از خلیق الی یومنا هذا.

نقل است که سخت مآل اندیش بود و یک بار به صلاح یکصد و هشتاد درجه دَوَران کرد. سبب جستند، گفت: زاویه‌ی صد و هشتاد درجه خطّ راست کند و این تنها راستی بود که از وی حادث شد.

نقل است که معایب بسیار داشت و از محاسن ته ریشی.

نقل است که گفت: «خیار سبز است و ماست سپید و آب ارغوانی و هر آن کس که زبان دهد، نان دهد.» و این همه از علوم لدنی وی بود که تا بود - غفر الله ذنوبه - احدی وی را به مکتب ندیده بود.

گویند همو به وقت توکیل، چهل شب تمام نخفتی و نخوردی - از خانه‌ی خود - و مدام دست به دعا برداشتی که: خدایا؛ فلان را وکالت و مرا سمتی عطا..... و چون به عطای سمت رسید؛ ادای فعل مثبت فراموش کرد و شایع است این نسیان، از فرط هیجان و خوش خوشان بود، و بعضی گویند از قلت ادب. والله اعلم.

پس به جهة ریاضة مذکور دعایش مستجاب افتاد و شد آنچه شد؛ چه او از خواص مستجاب الدعوه بود و در فعل خود اسوه.

نقل است که در آن حال وی را پرسیدند: اگر بر مولایت هزیمت افتند چه کنی؟ گفت: I'll change my line. که او^۳ مردی بود، نیک کار کشته از احبار و به هر دو زبان سخت مسلط و همی دانست چه گونه نان توان خوردن به وقت. پس به سبب حب‌الاثنین فوق‌الاشعار، دائم و قائم در حلقه‌ی درویشان مجتهد بود و آویزه‌ی خویشان مستعد، تا خدایش^۴ به هر دو غنی گردانید.

تابستان ۱۳۷۳

تعلیقات:

۱. در بعضی نسخ کلمه‌ی (کثر) با سین آمده؛ لابد ناسخ بی‌سواد بوده است.
۲. لطفاً لام باهره در لغت (اجله) با غنه تلفظ نشود و الا غلط می‌باشد.
۳. در نسخه‌ی اصل کمینه لغتی بود که نیک با دید نیامد، شاید پیشوندی بوده باشد.
۴. در بعضی نسخ مولایش ثبت شده است.